N°. 7854. NIEUWE AMSTERDAMSCHE COURANT. A°. 1857.

ALGEMEEN HANDELSBLAD.

ABONNEMENTSPRIJS VOOR 3 MAANDEN:
Voor Amsterdam........ƒ 7.50. Voor de overige Steden des Rijks ƒ 8.50.
De Zondags-Editie....... „ 1.50. Afzonderlijke Couranten...... „ 0.10.
Ieder loopend Kwartaal moet voldaan zijn uiterlijk op den 15den der 3de maand.

Maandag 16 Februarij.

UITGEVERS-DIRECTEUREN, GEBROEDERS DIEDERICHS.
Brieven Franco aan het Bureau Handelsblad.

PRIJS DER GEWONE ADVERTENTIEN:
Van EEN tot ZEVEN regels, behalve de 35 c. zegelgeld........ƒ 1.75.
Iedere regel meerder.................................. „ 0.25.
Buitengew. groote Lett., naar mate de ruimte die zij beslaan, à 25 c. per regel.

Tweede Editie.

ZONDAG-AVOND.

HERVATTING VAN DE WERKZAAMHEDEN DER TWEEDE KAMER

Op aanstaanden Dingsdag zal de Tweede Kamer der Staten-Generaal hare werkzaamheden hervatten. Zij heeft den 19den December 1856 hare laatste zitting gehouden en was dus gedurende bijna twee maanden op reces gescheiden. Bij het naderende tijdstip van de hervatting harer werkzaamheden, is het niet ongepast, te herinneren, welke wetten, gedurende het eerste deel van het tegenwoordige zittingjaar, tot stand gekomen zijn, waaruit menigeen overzigt zal erlangen van hetgeen er in de laatste vier maanden van 1856 door de wetgeving verrigt is.

Staatsblad N°. 98. Wet van 1 Nov., tot vaststelling der raming van uitgaven, wegens verstrekkingen voor het departement van oorlog, dienst 1856.

Stbl. N°. 99—107. Naturalisatiewetten.

Stbl. N°. 108. Wet van 1 Nov., tot vaststelling der begrooting wegens den arbeid der gevangenen over 1857.

Stbl. N°. 109. Wet van 1 Nov. tot onteigening van perceelen voor de verlenging van het kanaal van 's Gravenhage naar Scheveningen.

Stbl. N°. 110. Wet van 1 Nov., tot onteigening van perceelen ten behoeve der verbetering van het kanaal, genaamd het Dokkumer Gootdiep, leidende van Dokkum naar de zeesluis de Nieuwe Zijlen, in de gemeente Oostdongeradeel (prov. Friesland).

Stbl. N°. 111. Wet van 1 Nov., tot goedkeuring van eene ruiling tusschen den staat en de gemeente Roermond.

Stbl. N°. 112. Wet van 1 Nov., houdende magtiging tot den onderhandschen verkoop van een perceel rijksgrond te Maastricht.

Stbl. N°. 113. Wet van 1 Nov., tot inkoop en amortisatie van rentegevende Nationale Schuld.

Stbl N°. 121. Wet van 21 Dec., tot wijziging van hoofdstuk II der Staatsbegrooting voor 1855.

Stbl. N°. 122. Wet van 21 Dec., tot wijziging van hoofdstuk IX B der der Staatsbegrooting voor 1855.

Stbl. N°. 123. Wet van 21 Dec. tot wijziging van hoofdstuk VIII der Staatsbegrooting voor 1855.

Stbl. N°. 124. Wet van 21 Dec. tot wijziging van het IVe hoofdstuk der Staatsbegrooting voor 1855.

Stbl. N°. 125. Wet van 21 Dec., tot verhooging van het Vde hoofdstuk der Staatsbegrooting voor 1856.

Stbl. N°. 126. Wet van 21 Dec., tot regeling der ontvangsten en uitgaven van het pensioenfonds voor burgerlijke ambtenaren over 1857.

Stbl. N°. 127. Wet van 21 Dec., tot vaststelling der begrooting van uitgaven voor de algemeene landsdrukkerij, dienst 1857.

Stbl. N°. 129. Wet van 24 Dec., tot inwisseling der verjaarde muntbiljetten van 1845 en 1849.

Stbl. N°. 130. Wet van 24 Dec., tot vermindering van het zegelregt op de certificaten Nationale Werkelijke Schuld en op de bewijzen van aandeel in vreemde geldleeningen; zoo mede tot wijziging en gedeeltelijke intrekking van art. 26 der wet van 31 Mei 1824 (*Stbl.* N°. 36), betreffende geldligtingen ten behoeve van vreemde mogendheden of buitenlanders in het algemeen.

Stbl. N°. 131. Wet van 24 Dec., tot verklaring van algemeen nut van den aanleg van een kunstweg, leidende van den grooten weg der 1ste kl. van de Lemmer naar Sneek tot aan het vaarwater de Ee, tegenover het dorp Woudsend, gemeente Wijmbritseradeel (provincie Friesland).

Stbl. N°. 132. Wet van 24 Dec., tot verklaring van algemeen nut van den aanleg van een kunstweg langs de zuidzijde van de Wittewijk, in de gemeente Smilde (prov. Drenthe), tot aan de grensscheiding van de prov. Friesland.

Stbl. N°. 133—141. Wetten van 24 Dec. tot bekrachtiging van provinciale belastingen in Gelderland, Zuid-Holland, Noord-Holland, Zeeland, Friesland, Overijsel, Groningen, Drenthe en Limburg.

Stbl. 145. Wet van 25 Dec. tot verhooging van het Vde hoofdstuk der begrooting van de staatsuitgaven voor 1855. (Bijdrage aan het bijzonder fonds, ingesteld bij de wet van den 10den Febr. 1844 *Stbl.* F°. 7).

Stbl. N°. 146. Wet van 25 Dec., tot wijziging van het Vde hoofdstuk der begrooting van de staatsuitgaven voor 1855.

Stbl. N°. 147. Wet van 25 Dec. tot aanmoediging van den invoer van granen en andere levensmiddelen.

Stbl. N°. 148. Wet van 27 Dec., tot splitsing van de gemeente de Mijl en tot vereeniging van een gedeelte er van met 's Gravendeel en van een ander met Dubbeldam en Wieldrecht.

Stbl. N°. 149. Wet van 27 Dec, tot regeling van het fonds, voortspruitende uit koopprijzen van domeinen voor het dienstjaar 1856.

Stbl. N°. 150. Wet van 27 Dec., tot inkoop en amortisatie van rentegevende nationale schuld.

Stbl. N°. 152—163. Wetten tot vaststelling der hoofdstukken van de staatsbegrooting voor den jare 1857.

Stbl. N°. 164. Wet van 31 Dec., houdende aanwijzing van de middelen ter goedmaking der uitgaven, begrepen in de staatsbegrooting voor den jare 1857.

Stbl. N°. 165. Wet van 31 Dec., houdende afschaffing der griffieregten en vermindering van het regt van zegel, voor zoo veel de acten van procureurs en exploiten van deurwaarders betreft.

Stbl. N°. 166. Wet van 31 Dec., tot voorloopige vaststelling vat het Vde Hoofdstuk der staatsbegrooting voor 1857.

Stbl. 167. Wet van 31 Dec., tot aanvulling en verhooging van hoofdstuk IV der staatsbegrooting voor 1857.

Het blijkt uit die opgave, dat de vastgestelde wetten zich voor het meerendeel, zoo niet allen, bepaalden tot onderwerpen, noodig om de geregelde dienst voort te zetten. Geene wet van bijzonder gewigt kwam tot stand.

Veelvuldig waren echter de ontwerpen die, hetzij toen, hetzij later, aan de overwegingen van de Tweede Kamer werden onderworpen. Sommigen werden in de afdeelingen onderzocht, zoodat men de voorloopige verslagen daarover weldra kan te gemoet zien. Maar de meeste werden nog niet onderzocht en deze zullen nog in de afdeelingen moeten worden behandeld.

De aanhangig gebleven wets-ontwerpen zijn de volgende:

1°. Regeling der bestemming van het fonds van den Hoogen Raad van Adel.
2°. Zeevisscherijen.
3°. Aflossing van schuld ten laste van de directie der haven van het Oude Schild op Texel.
4°. Opheffing der waarborg- en afkoopkas van den gewezen Zuidplas te Schieland.
5°. Aanvulling der wet van 1822, omtrent de belasting op de binnenlandsche bieren en azijnen.
6°. Regeling van het gebruik van het koloniaal batig slot over 1854.
7°. Regeling der zamenstelling en bevoegdheid van den Raad van State.
8°. Vereeniging van gemeenten.
9°. Aanvulling en wijziging der wetten van 1851, tot regeling der militaire pensioenen bij de zee- en landmagt.
10°. Aanvulling der bepalingen ten aanzien van den vrijdom van accijns op het turf en de steenkolen.
11°. Heffing eener plaatselijke belasting op het gedistilleerd.
12°. Wijzigingen der wetten van 26 Aug. 1822 (*Stbl.* N°. 37) en 2 Aug. 1822 (*Stbl.* N°. 30) omtrent den accijns op het binnen- en buitenl. gedistilleerd.
13°. Onteigening van perceelen voor den aanleg van een kanaal door Zuid-Beveland, van Hansweerd naar Wemeldinge.
14°. Zamenstelling der regterlijke magt en het beleid der justitie.
15°. Voorziening, bedoeld in art. 11 der wet van 5 Maart 1852, houdende regeling der zaken van de voormalige wees- en momboirskamers.
16°. Onteigening van perceelen ten behoeve van den aanleg van een kanaal van Deventer naar Dalmsholte.
17°. Naturalisatien.

Uit die opgave kan worden afgeleid, dat het der Tweede Kamer aan geene gewigtige werkzaamheden ontbreekt. Men behoeft slechts te letten op de ontwerpen, waarvan de vaststelling sedert lang wordt te gemoet gezien, nopens de zeevisscherijen, den raad van state en vooral nopens de zamenstelling der regterlijke magt, enz. Bovendien zijn er bij de Kamer vele verslagen en staten van financielen, kolonialen en anderen aard ingekomen, die in handen van commissien gesteld zijn en waaromtrent de rapporten en de discussien worden verwacht. Hierbij komen ook verder in aanmerking: het voorstel van den Heer Sloet tot verandering der tienden in grondrenten, wijders het reeds uitgebragte rapport der commissie over de zaak van het Zwolsche Diep en eindelijk de voorstellen, welke mogten gedaan worden door de commissie betreffende de zaak van het misbruik van den sterken drank.

Maar het zal bij de bovengemelde onderwerpen niet blijven. Het is toch bekend, dat vele andere wets-ontwerpen aan de Kamer toegezegd zijn en dat verschillende aangelegenheden hare bijzondere aandacht zullen gaande maken. Wat de bedoelde wets-ontwerpen aangaat, komt wel het eerst in aanmerking dat nopens het lager onderwijs. Immers de minister van justitie heeft den 19den December jl. verklaard: „dat de Kamer, na haar gewoon reces, hier terugkeerende, die wet zal ontvangen, wie het ook moge zijn, die met de portefeuille van binnenl. zaken zal zijn belast. Dat is de stellige wensch, dat is het voornemen der Regering." Naar aanleiding van die stellige belofte mag men met grond verwachten, dat gemeld ontwerp, tot welks aanbieding het tegenwoordig ministerie is opgetreden, niet langer achterblijven zal. Eene andere gewigtige aangelegenheid, waaromtrent men met belangstelling de aanbieding van wets-ontwerpen verbeidt, heeft betrekking tot de herziening van 's rijks belastingstelsel, in verband met den toestand van de geldmiddelen der gemeenten en wel voornamelijk van de groote gemeenten van ons rijk. Ook hieromtrent zijn door den minister van financien, bij de beraadslaging over de staatsbegrooting voor 1857, stellige beloftten aan de beide Kamers gedaan. „Alle wetten te gelijk te herzien," zeide hij, „is onmogelijk, doch ik geloof, dat wanneer men eenige algemeene beginselen heeft vastgesteld, met de meeste kracht, met den meesten spoed, ja onverwijld, die wetten moeten worden aangetast, die zullen kunnen dienen, om den toestand van de financien der gemeenten en wel voornamelijk van de groote gemeenten van ons rijk te verbeteren." Hij voegde er bij, dat: „Zal de maatregel effect sorteren, de plaatselijke besturen, naar het mij voorkomt, tegen het einde van de eerste helft van het volgend jaar (1857) in zekerheid moeten verkeeren, welke de weg is, dien zij voor het jaar 1855 zullen moeten bewandelen." Wil men dat doel bereiken, dan moeten de ontwerpen onverwijld worden aangeboden, want de behandeling van die gewigtige wetsontwerpen zal ongetwijfeld in de beide Kamers een geruimen tijd vorderen, daar zij, zoo als de minister zich teregt uitdrukte: „Niet alleen in verband staan tot de behoeften van het rijk, maar vooral ook in verband tot die der gemeenten en ook eenigzins in verband met de bijdragen uit de Overzeesche Bezittingen." In een woord, het geheele stelsel van financien voor het rijk, de gemeenten en de kolonien zal daarbij ter sprake komen. Een derde ontwerp van niet minder gewigtigen aard, dat, naar men zegt, in behandeling komen zal, betreft de emancipatie der slaven in West-Indie. Reeds in de Troonrede werd aangekondigd, dat er in den loop dezer zitting ontwerpen zouden worden voorgedragen tot maatschappelijke hervorming van de slaven. Het ontwerp, waarbij tot dat einde eene aanzienlijke geldelijke bijdrage zal worden bestemd, moet in gereedheid zijn. Mogt dat gerucht bewaarheid worden, dan zou men mogen hopen, dat die gewigtige zaak eindelijk tot uitvoering zou worden gebragt. Ook zal er, naar men verzekert, een ontwerp worden ingediend tot het uitbetalen van ƒ 1,900,881 tot kapitalisatie van de jaarlijksche opbrengst van den Sondtol, bij welke gelegenheid men die zaak in alle bijzonderheden zal leeren kennen. Wijders moet op nieuw worden aangeboden de begrooting voor het departement voor binnenl. zaken voor 1857, die in het najaar door de Tweede Kamer werd afgestemd. Daar dit hoofdstuk, zoo als bekend is, van grooten omvang is, en er nu een nieuwe minister is opgetreden, die zijne zienswijze over vele onderdeelen zal moeten mededeelen, zoo kunnen ook over dat hoofdstuk der begrooting uitvoerige discussien verwacht worden. Voorts is ook het wets-ontwerp nopens de jagt en visscherij thans in zoodanigen staat, dat de indiening daarvan niet lang zal achterblijven. Eindelijk herinneren wij, dat in de Troonrede de aanbieding werd toegezegd van een ontwerp nopens de policie op de spoorwegen, terwijl nog in dat zelfde staatsstuk het uitzigt gegeven werd, dat de Staten-Generaal konden geroepen worden, hunne medewerking te verleenen, om van staatswege de bijzondere ondernemingen op het gebied van nijverheid te ondersteunen, waar die mogten te kort schieten.

Inderdaad, die herinnering aan hetgeen reeds aanhangig is of verwacht kan worden, strekt zich ver uit en toch vreezen wij, dat er aan die opgave nog veel ontbreken zal. Wij gronden die vrees daarop, dat, bij de behandeling der staatsbegrooting voor 1857, door verschillende ministers toezeggingen gedaan zijn, welke op een meer of minder verwijderd tijdstip zullen verwezentlijkt worden. Wel kan men niet verwachten, dat aan alle in de tegenwoordige zittingen zal worden voldaan, maar toch zijn er sommigen, die geen uitstel toelaten. Wij deelen hier de voornaamste dier toezegging van wetten hoofdstuksgewijze mede:

HOOFDSTUK II. Het ontwerp van wet tot herziening der tabel tot verdeeling des rijks in kiesdistricten zal weldra worden ingediend (Mem. v. Beantw. p. 1).

HOOFDSTUK III. De regering houdt zich onledig met het in gereedheid brengen van een wetsontwerp, waarbij de bevoegdheid en regtsmagt der diplomatieke en consulaire agenten, inzonderheid in de niet-Christelijke landen, gedeeltelijk op het voetspoor der Belgische wet van 31 December 1851, worden geregeld. Bij diezelfde wet zou voorzien worden in de leemte, ontstaan uit de weglating in ons burgerlijk wetboek van art. 48 van het Code Civil. (Mem. v. Beantw. p. 5.)

HOOFDSTUK V. Drie ontwerpen tot regeling der medische politie liggen gereed en zullen met een vierde ontwerp, binnen zeer korten tijd, aan de Tweede Kamer worden aangeboden. Mem. v. Beantw. p. 5.

Wet op de middelen. Eene herziening van het patentregt zal nog in deze zitting door de regering worden voorgedragen (Mem. v. Beantw. p. 3).

Hoe uitgestrekt het veld ook moge zijn, dat bij de hervatting van de zittingen der Tweede Kamer te voorzien is, zoo zal het ongetwijfeld bij al het bovenstaande niet blijven.

Is het toch wel noodig te herinneren aan het ongelukkige reglement op de drukwerken in Ned. Indie, vastgesteld bij besluit van 8 April 1856 en op 10 Nov. door den gouv.-gen. van N. Indie aldaar afgekondigd? Na al hetgeen door meest alle organen van de drukpers in Nederland over dat reglement gezegd is, na den algemeenen kreet van afkeuring, die daartegen is opgegaan, zal gewis de Tweede Kamer der Staten-Generaal niet achterblijven zich dat hoogst belangrijk onderwerp met ernst aan te trekken en op nadrukkelijke wijze te toonen, dat zij boven alles de vrije drukpers voorstaat en haar ongeschonden wenscht te bewaren. Het is dan ook met volkomen vertrouwen, dat men hare krachtdadige tusschenkomst ten deze te gemoet ziet.

Hoezeer het nu wel niet te verwachten is, dat de veelvuldige onderwerpen, die wij hierboven hebben aangestipt, alle in de tegenwoordige zitting der Staten-Generaal zullen worden afgewerkt, zoo is het toch ontwijfelbaar, dat de meesten in behandeling zullen komen en, als men dan de uitgebreide reeks nagaat, dan zal men wel tot de slotsom komen, dat er een uitgebreid veld tot bearbeiding voor de beide kamers open ligt.

BUITENLAND.

Engelsche Post.

LONDEN, Vrijdag 13 Februarij (des Avonds.)

In de zitting van het huis der Lords van gisteren heeft lord Clanricarde tot de regering eene interpellatie gerigt, betreffende een door de bladen medegedeeld feit, namelijk de ontruiming van Griekenland en de benoeming eener commissie, belast met de toekomstige administratie der finantien van dat land na te gaan. Hij wenschte te weten wat hiervan juist was en of er beweegredenen bestonden tegen de mededeeling aan het huis van de ten dien opzigte gewisselde correspondentie.

De graaf van Clarendon antwoordde het volgende: Ik gevoel mij gelukkig in staat te zijn, den edelen lord te kunnen antwoorden. Tijdens den oorlog en tengevolge van de vijandigheid van Griekenland jegens de Westersche mogendheden, werden troepen derwaarts gezonden. De regeringen van Frankrijk en Engeland zijn toen overeen gekomen eene kleine strijdmagt naar den Pyreus te zenden, met het doel, om een einde te maken aan de grieven, waarover men heeft te klagen gehad. De maatregel had het gewenschte gevolg en deze strijdmagt is in den Pyreus gebleven. Na den oorlog bestond er geene reden, om haar niet terug te trekken. Tijdens den loop van den laatsten herfst heeft de Grieksche regering aan de beschermende mogendheden een staat medegedeeld der uitgaven van Griekenland, hetwelk aanbood in kleine jaarlijksche stortingen den intrest van de door die mogendheden gewaarborgde leening, te betalen en welke tot dezen dag en sedert het tijdstip der leening Griekenland nooit betaald heeft. De Grieksche regering opperde te gelijk het denkbeeld, dat welligt de drie mogendheden, in plaats van deze kleine stortingen te ontvangen, er de voorkeur aan zouden geven, dat zij gebezigd werden tot de ontwikkeling der inkomsten van het land. Dit voorstel werd niet aangenomen, op grond, dat de staat der finantien van Griekenland een onderzoek vorderde. De twee Westersche mogendheden stelden dus voor, dat eene commissie, de vertegenwoordigers der drie mogenheden in zich bevattende, zoude worden belast een onderzoek in te stellen betreffende het karakter van den door de Grieksche regering medegedeelden financielen staat. De mogendheden hadden kennis bekomen van dien staat als schuldeischers. De Russische regering, die bij de kwestie geïnteresseerd was, schonk hare geheele goedkeuring aan het voosstel en drukte den wensch uit in de commissie vertegenwoordigd te zijn. Eenige tijd ging verloren met de wisseling der correspondentie, welke plaats had ten opzigte van de pligten en de duur dier commissie. De Grieksche regering nam het voorstel met rondheid aan. Dit voorstel werd haar buitendien gedaan in een zeer vriendschappelijken geest, zonder de minste bedoeling van zich te mengen in de zaken van het land en met de verpligting om het onderzoek niet verder dan den bepaalden tijd te laten voortduren. Ik geloof, dat deze commissie aan Griekenland zeer groote diensten zal bewijzen, door zekere hervormingen te helpen tot stand te brengen, welke de Grieksche regering zonder vreemde hulp nooit in staat zoude zijn te verwezenlijken. De commissie zal binnen weinige dagen gevormd worden en men verwacht, dat zij de grootste diensten aan Griekenland zal bewijzen, wanneer zij een einde kan maken aan de moeijelijkheden, waarin dat land gewikkeld is. Wat de correspondentie betreft, waarvan de mededeeling gevraagd is, zij duurt op dit oogenblik voort tusschen de regeringen van Frankrijk en Rusland, met het doel, om de volmagten der commissie te regelen en voor dat die correspondentie ten einde is, geloof ik, dat het ontijdig zoude zijn er een gedeelte van over te leggen.

Lord C. Hamilton verlangde alsnu de mededeeling aan het Huis van een afschrift van het tractaat, gesloten tusschen den Keizer van Oostenrijk en de Porte, den 14den Junij 1854, voor de militaire bezetting van de Donau-vorstendommen, en klaagde, dat zulke tractaten, waarin Hr. Ms. naam niet voorkomt, hoewel zij door het Engelsche gouvernement erkend zijn, niet gedrukt worden, dan op het uitdrukkelijk verzoek van het Huis.

Lord Palmerston antwoordde, dat dit tractaat gedrukt was. Hij moest evenwel opmerken, dat de regering in den regel niet officieel kennis draagt van de verbindtenissen, welke tusschen vreemde mogendheden gesloten worden. Wanneer zulk een tractaat de politiek van Engeland interesseert, dan wendt de regering zich tot de buitenl. mogendheden, om een afschrift, hetwelk alsdan aan het Parlement wordt medegedeeld. De motie werd als nu ingetrokken.

De kanselier der schatkist stelde voor, dat de commissie, belast met het nazien der acten van de bank, worde zamengesteld uit 22 leden, hetgeen werd aangenomen.

Daarna ging de vergadering uiteen.

In het Huis der Gemeenten heeft de Heer Cobden kennis gegeven, dat hij heden over veertien dagen zal vragen, dat het Huis verklare, dat het met leedwezen heeft vernomen, dat een conflict is gerezen tusschen de Chinesche autoriteiten en Engeland, op de rivier van Canton; dat zonder een gevoelen over de oorzaak van dat conflict uit te brengen, het oordeelt, dat de op het bureau nedergelegde documenten niet voldoende zijn, en dat het besluit, dat eene parlementaire commissie benoemd worde, om den stand onzer betrekkingen met China te onderzoeken,

De Heer Stafford vroeg alsnu aan Sir Robert Peel, of het feit van eene redevoering, door hem den 7den Jan. te Saltley uitgesproken en door de *Sun* medegedeeld, juist is en vooral wat betreft eenige zinsneden betrekkelijk den Prins de Ligne, den Grootvorst Konstantijn en den Graaf de Morny.

Sir Robert Peel antwoordde daarop, dat hij, hoewel naar zijne meening onverpligt, bereid was meer naauwkeurige inlichtingen betreffende dit belangrijk onderwerp te geven. De bedoelde redevoering was, zeide hij, door hem op verzoek van het lid voor North Warwickshire, den Heer Adderley, zonder eenige voorbereiding op eene vergadering uitgesproken; aan den anderen kant was het zijne gewoonte niet zijne redevoeringen na te lezen, daar hij er op rekende, dat de dagbladen dergelijke zaken naauwgezet terug gaven. Hij kon zich niet juist herinneren, van welke termen hij zich bediend had, te meer, dewijl hij anderhalf uur achtereen gesproken had; hij nam echter alle verantwoordelijkheid van het gezegde op zich. Overigens betuigde hij, dat het noch in zijne bedoeling, noch in zijn aard lag iemand te beleedigen. Zoo b. v. lag in de zinsnede, dat de graaf de Morny de grootste speculant in Europa was, niets beleedigends opgesloten; de eene gentleman kan dat van den ander zeggen, zelfs dan als hij zijn vriend is. Anders was het, zeide hij, met het gezegde nopens den grootvorst Konstantijn; de zinsnede, dat de Grootvorst „niet den indruk maakte van een ronden en loyalen zeeman," bevatte niet zijne woorden, maar die van een dapper admiraal. Hij had echter, ging hij voort, daarmede niets beleedigends jegens dien Grootvorst of de keizerlijke familie bedoeld. Ten slotte gaf spreker te kennen, dat hij geen ander doel had gehad, dan eene vlugtige schets te geven van hetgeen hij gezien had, zich overigens op de feilbaarheid van de menschelijke natuur beroepende. Indien hij echter mogt hebben gedwaald, deed het hem leed en zoo hij tegen zijne bedoeling iemand mogt hebben beleedigd, verzocht hij opregt daarvoor verschooning.

Na dezen spreker trad Lord Palmerston op en zeide, dat hij in eene dwaling verkeerd had, toen hij in eene vorige zitting ten opzigte van het traktaat tusschen Frankrijk, Engeland en Oostenrijk, betreffende de Italiaansche provincien van deze laatste mogendheid, verklaard had, dat dit traktaat niet geteekend was. Dit was wel het geval, maar had meer het karakter van eene militaire overeenkomst dan van een staatkundig tractaat. Overigens was deze conventie niet uitgevoerd, dewijl Oostenrijk geweigerd had deel aan den oorlog tegen Rusland te nemen.

De Heer Disraeli gaf daarop te kennen, dat hij het bestaan van een geheim tractaat beweerd had en verweet daarbij aan Lord Palmerston, dat hij tot nu toe met de onderteekening van zulk een document onbekend geweest was, waarop de laatste weder repliceerde, dat de Heer Disraeli aan den zin van het door hem gesprokene eene andere rigting gaf; hij zeide namentlijk, dat het tractaat op aansporing van Engeland gesloten was. Hierop volgde tegenspraak van den Hr. Disraeli en bevestiging van Lord Palmerston, welke laatste het daarop trachtte te doen voorkomen, als of men met zijn tegenstander den spot had gedreven, toen men hem bekend maakte met eene conventie, die nooit uitgevoerd was, omdat de grondslag, waarop zij rustte, namelijk de oorlog van Oostenrijk tegen Rusland niet plaats had gehad. Overigens herhaalde hij, dat deze louter militaire conventie niet was geteekend op aansporing van Engeland, noch zelfs op Engelands raad, maar dat zij aan het Britsche kabinet was medegedeeld als eene schikking, die reeds tusschen Frankrijk en Oostenrijk tot stand was gekomen. De spreker bewees uit dit alles, dat de Heer Disraeli kwalijk onderrigt was over de nadere omstandigheden van deze zaak.

— In het tuighuis van Woolwich heeft alles weder een zeer oorlogzuchtig aanzien; dagelijks worden zeer groote massas kogels en bommen naar China ingescheept.

— Men verneemt het overlijden van den generaal J. A. Wallace; hij was in 1787 in de krijgsdienst getreden en had den oorlog in Oost-Indie, Egypte, Spanje, enz., bijgewoond.

— Men heeft het bedroevende berigt ontvangen, dat het van St. John's naar Liverpool vertrokken schip Welsford op Kersdag bij Cape Race is verbrijzeld, waarbij 23 der opvarenden het leven hebben verloren; alleen de stuurman en twee matrozen werden gered.

— De *Morning post* gispt de overdreven administrative weelde in Griekenland, voor eene alles behalve rijke bevolking van weinig meer dan een millioen ingezetenen, bedragende de ontvangsten verleden jaar 22,722,079 drachmen (à 90 centimes) en de uitgaven 22,089,512. De schuld bedroeg in den aanvang van verleden jaar 102,500,000 dr. en sedert 1840 heeft de betaling van den intrest opgehouden.

— De [illegible] Washington heeft berigten uit New-York tot 1 Febr. aangebragt. Het congres had, na korte beraadslaging en zonder met een woord te gewagen van de slavernij-kwestie, wetten aangenomen betreffende de toelating van Oregon en Minnesota als souvereine staten in het verbond der Unie.

— Uit Tampico had men, dd. 31 Dec., vernomen, dat de generaal Garcie, uit wraak wegens zijne ontzetting van het bevel te dier stede, de derwaarts op weg zijnde goederen van verscheiden handelshuizen, hoofdzakelijk Amerikaansche, had in beslag genomen. Hij was tegen die stad in aantogt, als wanneer een nieuw gevecht werd tegemoet gezien. De Amerik. consul had naar New-Orleans aanzoek gezonden om een oorlogschip, ter bescherming zijner landgenooten.

Aan een bekwaam werktuigkundige, de Hr. Gowen te Boston, die reeds vroeger een schip uit de haven van Gibraltar had geligt, hetgeen door Engelsche ingenieurs voor onmogelijk was verklaard, is door de Russische regering de taak opgedragen, om de schepen in de haven van Sebastopol naar boven te brengen.

Naar luid van berigten uit Mexico had de Heer Lerdo de eerst nedergelegde portefeuille van financien weder aanvaard.

Duitsche Post.

WEENEN, 12 Febr. De krediet-inrigting voor handel en nijverheid heeft den Heer Lannyi benoemd tot eersten beambte van de in Pesth op te rigten hulpbank. Ook zullen bijkantoren van deze inrigting worden gevestigd te Praag, Lemberg, Brunn en Klausenburg.

— Naar men verneemt, heeft de Oostenrijksche regering de handelwijze van het bewind van Sardinie, tijdens de komst des Keizers in de nabijheid van Turijn, gemeend niet onopgemerkt te moeten laten, en heeft de minister van buitenl. zaken, graaf v. Buol, eene nota aan den Oostenrijkschen zaakgelastigde bij genoemd bewind gezonden, bij welke hij zijne bevreemding te kennen geeft over de omstandigheid, dat dit bewind, tegen de gewone diplomatieke gebruiken, zich in geenen deele aan het naburig verblijf des Keizers heeft laten gelegen liggen. De Oostenrijksche staatsman heeft tevens zeer geklaagd over den vijandigen toon, welke bij voortduring door de Sardinische bladen, ten aanzien van Oostenrijk en van de regering van dien staat, wordt gevoerd.

— Het bestuur van de krediet-inrigting heeft zich tot den minister v. financien gewend met een adres, bij hetwelk wordt verlangd: 1° verlof om de verdere betaling van verschuldigde bijdragen op krediet-actien of op spoorweg-aandeelen te mogen schorsen, en 2° toezegging, dat binnen een nader te bepalen tijdstip geen verlof zal worden verleend voor eenige belangrijke geldelijke onderneming, hetzij regtstreeks in verband met kapitaal-kracht van den staat, hetzij middelijk met eenige buitenl. onderneming, voor welke actien worden uitgegeven en in omloop gebragt. Het dagblad, hetwelk dit berigt mededeelt, meent daarbij te kunnen voegen, dat de minisser zeer genegen schijnt om dit adres bij den Keizer te ondersteunen en gunstig voor te dragen.

BERLIJN, 14 Febr. (des ochtends). In de gisteren gehouden zitting van het huis der afgevaardigden werd de beraadslaging over het budget geopend. Enkele punten, met name nopens de uitbreiding van het telegraafnet, en het bestuur over die inrigting, gaven tot levendige discussien aanleiding. De voor het postwezen benoodigde gelden werden goedgekeurd.

— Er hebben nog geene regtstreeksche onderhandelingen plaats gehad met de daarin betrokken mogendheden, ten aanzien van de voorwaarden tot oplossing van de Zwitsersche verwikkeling. Evenwel is men het zoo ver eens geworden, dat eerlang gevolmagtigden dezer mogendheden te Parijs zullen kunnen bijeenkomen, om over de zaak te beraadslagen. Van Pruisens zijde is men gereed met hetgeen voorloopig tot het houden der conferentie wordt vereischt. Het is nog onbekend, of een gemagtigde van Zwitserland daarbij zal worden toegelaten; velen zijn van meening, dat Frankrijk de vorderingen van dat gemeenebest zal voordragen.

— Reeds sedert meer dan tien dagen ligt de Koning van Denemarken, in zijn kasteel Friedensborg, op het ziekbed. Men maakt zich over deze ongesteldheid zeer bezorgd. Op den 12den waren bij de Deensche regering twee nieuwe nota's ontvangen van de hoven van Weenen en Berlijn. Oostenrijk eischt van Denemarken spoedig en bepaald antwoord op zijne vroegere nota betreffende de reclamatie der hertogdommen Holstein-Lauenburg; Pruisen vordert gelijk antwoord binnen vier weken.

— Eene dezer dagen afgewerkte beschrijving van Siberie bevat onderscheiden bijzonderheden, welke aanduiden, dat aan eene verbreiding der beschaving naar de oostwaaris gelegene deelen van dit uitgestrekte land nog belangrijke bezwaren in den weg staan. De afstand van Irkutsch tot Yakutsk bedraagt 2714 wersten; die van Yakutsk tot Ochotsk 2478 wersten, en van daar naar Petro-Pawlosk, te land, 4000 wersten, terwijl een overtogt ter zee van daar gewoonlijk 12 tot 30 dagen vordert. Dikwijls zijn de wegen geheel onbruikbaar, en des winters, wanneer eene sledebaan mogelijk is, wordt de koude dikwerf zoo hevig, dat aan geen reizen kan worden gedacht.

ZWITSERSCHE GRENZEN, 13 Febr. De generaal Dufour heeft vóór eenige dagen Bern verlaten, om zich naar Genève te begeven.

— De bondsraad heeft eindelijk van zijnen buitengewonen gezant te Parijs, Dr. Kern, vrij stellige berigten ontvangen nopens de bijeenkomst der gevolmagtigden te Parijs ter beraadslaging over de zaak van Neufchâtel; men heeft hoop, dat de conferentie nog voor het einde der loopende maand zal vergaderen.

FRANKFORT, 13 Febr. Onlangs werd gemeld, dat in de zitting der bondsvergadering, waarin gestemd werd over het voorstel der commissie nopens de Luxemburgsche aangelegenheden, de vertegenwoordigers van verscheidene bondsregeringen zich niet hadden kunnen vereenigen met het voorstel der commissie. Dit berigt is in zoover onjuist, dat in den loop der discussie verscheidene leden der vergadering wel verklaarden, de voorkeur te zullen geven aan eene poging tot bemiddeling in deze zaak, doch dat zij bij de stemming over genoemd voorstel hunne goedkeurende stem daaraan niet hadden onthouden. Het besluit der bondsvergadering in deze aangelegenheid werd derhalve met eenparigheid van stemmen genomen. Slechts één gezant had, uithoofde van de onvolledigheid zijner instructien, zich zijne stem voorbehouden, doch in eene der eerstvolgende zittingen zijn goedkeurend votum uitgebragt.

— De bondsvergadering hield gisteren eene zitting. Er kwamen evenwel, naar men verneemt, slechts punten van ondergeschikt belang ter sprake.

Fransche Post.

PARIJS, Vrijdag 13 Februarij.

De circulaire, welke aan de verschillende regeringen kennis geeft, dat de conferentien over de zaak van Neufchâtel en wel te Parijs zullen plaats hebben, is voor twee dagen verzonden.

— De depèche van Marseille, welke kennis geeft van eene proclamatie, welke te Napels onder het leger is verspreid, waarbij de soldaten worden aangemaand den dood van Milano te wreken, spreekt ook van de oorzaken der opgewondenheid en vrees, welke in die hoofdstad heerschen. Voor eenigen tijd zag de geheele bevolking, maar vooral het meer verlichte gedeelte, slechts in de tusschenkomst van het Europeesch congres het eenige middel om uit den droevigen staat van zaken te geraken. Toen de weinig bevredigende uitkomst dezer tusschenkomst bekend werd, vreesde Koning Ferdinand, dat de stoutmoedigste zijner vijanden een opstand zouden bewerken, en besloot hij daarom nog strenger zijne magt te handhaven. Hij rigtte eene buitengewone commissie van waakzaamheid op. Van dat oogenblik verdubbelde de gestrengheid der reeds zoo harde maatregelen. Arrestatien hadden allerwege plaats. De Koning wantrouwt zijne innigste vrienden, het leger zelfs. Daarom vertrok hij plotseling naar Caserta. Hij waagt het niet met den spoortrein te reizen. Langs den weg van Napels naar Caserta zou hij op kleine afstanden wachters geplaatst hebben, die elkander berigtten, dat de weg veilig was. Deze vrees wordt gewettigd door het denkbeeld van Ferdinand, dat hij door eene zamenzwering omgeven is. Eens vond hij op zijne tafel een gesloten pakje; het openende zag hij eene gravure, voorstellende den Koning hangende, terwijl Milano stond toe te zien. Ook het strafwetboek zal strenger gemaakt worden; men wil de deportatie invoeren; daartoe strekken de onderhandelingen met de Argentijnsche republiek. Men wijt dit plan aan den Engelschen consul, die zeer goed bij den Koning gezien is. Duizende geruchten zijn in omloop; dit is zeker en niet te ontkennen, dat er groote opgewondenheid jegens de Engelschen te Napels heerscht, dat er schotschriften tegen de Westelijke mogendheden verspreid worden, en dat de Koning minder dan ooit geneigd schijnt, iets in zijn stelsel te veranderen.

— Uit Rome meldt men het volgende. De vrouwen van Porto d'Anzio zijn beroemd wegens hare schoonheid; maar onder haar blonk bovenal uit een jong meisje, dochter van een armen visscher. Hare bekoorlijkheden maakten zoodanigen indruk op een jongeling, behoorende tot de Patriciers-familie van Orvieto, dat hij rang en geboorte vergat en haar ten huwelijk vroeg. Zijne ouders beletteden dit huwelijk en riepen hem terug. Het schoone meisje werd weldra vereerd met het aanzoek des zoons van den secretaris der gemeente, die echter geenzins in staat was een huisgezin te onderhouden, waarom hij dan ook geen gunstig antwoord ontving. Weldra stierven de ouders van den jongen Orvieto, die, thans vrij zijnde, onmiddellijk zijne aanbiedingen herhaalde, welke dadelijk aangenomen werden. Weldra kwam hij, met rijke geschenken voor zijne beeldschoone bruid voorzien. Het huwelijk had spoedig daarna plaats. Uit de kerk gekomen keerde het jonge gelukkige paar, na een kleinen omweg, per rijtuig naar huis terug, toen op eens Paoluccio, de afgewezen minnaar, voor hen stond, met een geladen geweer, dat hij op de jonggehuwde aanlegde. Orvieto bedekte haar met zijn ligchaam. Met groote koelbloedigheid schoot Paoluccio zijn geweer af, waardoor de arm van Oroieto op drie plaatsen verbrijzeld en de jonge vrouw in het hart getroffen werd. Zij viel dood neder. Paoluccio begon bedaard zijn geweer te laden, hetgeen Orvieto zich ten nutte maakte om te ontsnappen. De 18-jarige moordenaar heeft zich in eene moerassige streek verborgen, welke door het bijgeloof en de koortsen eene veilige schuilplaats aanbiedt. Thans echter zijn geregtsdienaars, die voor geesten noch koortsen vreezen, afgezonden, zoodat de moordenaar zijne straf niet zal ontgaan.

— Uit Madrid wordt gemeld, dat de generaal Espartero zijn ontslag als lid van den senaat aan de Koningin heeft ingezonden.

— Eene telegrafische depèche van gisteren uit Madrid houdt in, dat in een der schouwburgen aldaar een depôt van wapenen en oorlogsbehoeften was gevonden. De bestuurder van dien schouwburg was gevangen genomen. De maarschalk Narvaez was weder ongesteld geweest. Men verzekerde, dat de Spaansche ministers tot het besluit waren gekomen om de ambtenaren voortaan weder ten volle hunne jaarlijksche bezoldiging nit te betalen.

— De reis van Feruck-Khan naar Londen bevestigt zich thans officiëel. Een verblijf is voor den Perzischen gezant in Piccadilly gehuurd. Feruck-Khan slaagt zeer wel in de gesprekken, welke hij met zijne collega's van het corps diplomatique gehad heeft en zijn onderhoud bewijst, dat hij zoowel smaak als tact bezit.

— Maandag aanstaande zal de zitting van het wetgevende ligchaam door Z. M. den Keizer in persoon worden geopend. Van regeringswege wordt het programma medegedeeld van het ceremonieel, hetwelk daarbij zal worden in acht genomen.

— Als zeker wordt gemeld, dat geene nieuwe leening zal plaats hebben. Er zijn zelfs personen, die verzekeren, dat in de keizerlijke redevoering bij de opening der zittingen van het wetgevend ligchaam bepaaldelijk zal worden gemeld, dat men tot dit middel de toevlugt niet behoeft te nemen.

— Van de leening van 50 millioenen frs., welke door het departement der Seine wordt aangegaan, zijn 10 millioenen bestemd voor de vondelinghuizen en krankzinnigengestichten en 40 millioenen voor de kas der bakkerij van Parijs en het departement. De aandeelen in deze leening zijn 225 fr. groot en geven een jaarlijkschen intrest van 9 fr. en bovendien de kans om eenige hooge prijzen te trekken; de geheele leening zal in dertig jaren worden afgelost bij wijze van halfjarige uitlotingen, te beginnen met 1858; de uitlotingen zullen den 1sten Mei en 1 November van ieder jaar aan de prefectuur der Seine plaats hebben, terwijl de acht eerste nommers, welke den 1sten Mei worden uitgeloot, regt geven: het eerste op een prijs van 100,000 fr., het tweede op een van 10,000 fr., het derde op een van 5000 fr. en het vierde, vijfde, zesde, zevende en achtste ieder op een prijs van 1000 fr.

— De keizerlijke prins is weder ongesteld, doch zijn toestand baart geene bezorgdheid.

— De dame, welke den dolk van Verger poogde af te wenden en daarbij aan de hand verwond werd, is sedert bedenkelijk ziek geweest, doch nu beterende. Van de familie van Mgr. Sibour heeft zij tot aandenken aan hare moedige daad een rozenkrans gekregen, van welken de overledene zich doorgaans bediende, alsmede eene reliquie, voor welke hij grooten eerbied had.

— De dagbladschrijvers der hoofdstad zullen een gemeenschappelijk vertoog indienen bij den minister van binnenl. zaken, ten opzigte van de officieuse waarschuwing, welke de *Presse* en *Siècle* hebben ontvangen, omdat zij zich aanmerkingen hadden veroorloofd tegen de handhaving van de wet op de drukpers.

— Behalve de stoomfregatten Asmodée en Cacique, is nog het schroeftransportschip Isère van 1000 tonnen naar Griekenland vertrokken, om de daar aanwezige Fransche troepen af te halen. Men gelooft, dat de inscheping van de manschap en van het materieel op 18 Febr. zal zijn afgeloopen en de troepen van 1—3 Maart te Toulon zullen aankomen. Het verblijf der Fransche troepen is voor Griekenland niet zonder nut geweest. Zij hebben verscheidene straatwegen, alsmede eene waterleiding aangelegd en een burger-hospitaal opgerigt, dat reeds goede diensten heeft bewezen. De kosten der bezetting worden door Frankrijk en Engeland gedragen.

— Een aardig voorval had dezer dagen bij een handelaar in huwelijken plaats. De baron X. is een dier Heeren, wien het eindelijk gelukt een schoon vermogen glad weg te maken en die, nadat hun eerste opgang in de wereld voorbij is, trachten de veilige huwelijkshaven te bereiken. De 60-jarige Mevrouw X., het celibaat moede, dacht er ernstig aan zich in het huwelijk te begeven, ten nadeele van de verwachtingen van een neef, dien zij buitendien toch om zijn weinig lofwaardig gedrag wilde onterven. Deze neef nu, was de baron. Beiden hadden zich naar denzelfden huwelijks-agent begeven, die, zonder namen te noemen, hen aan elkander zou voorstellen ten zijnen huize. Beiden werden binnengeleid, maar wie beschrijft de ontsteltenis van den neef, toen hij zijne bloedverwante gewaar werd. Deze, als vrouw van de wereld en van geest, vermaakte zich met het voorval, en verklaarde haren neef, dat, om niet onterfd te worden, hij slechts hare hand te aanvaarden had. Zal hij weigeren? Hij heeft eenige dagen verzocht, om tot een besluit te komen.

— Uit Rouaan wordt het volgende gemeld: Een geheimzinnig voorval heeft hier plaats gehad, waardoor de geheele stad in opschudding verkeert. Het geldt het verdwijnen van een geheel gezin, bestaande buiten de ouders uit drie kinderen, welke allen spoorloos verdwenen zijn. Volgens de verklaring der dienstboden zouden zij de man, Gadmer genaamd, des nachts hebben hooren opstaan, even als zijne vrouw en drie kinderen. Hij zoude daarbij gezegd hebben: Het is niet ver, slechts naar St. Sever! De geheele familie moet zich in nachtgewaad bevonden hebben. Hetgeen dit alles nog geheimzinniger maakt, is de ontdekking van het lijk van een knaapje van twee of drie jaren, ll. Zaturdag in de Seine drijvende gevonden, en hetwelk zoo door de kleederen als door het gelaat door de dienstboden herkend is, als een der drie met hunne ouders verdwenen kinderen. Van de overigen heeft men geen spoor kunnen ontdekken. Duizende geruchten zijn in omloop; zooveel is zeker, dat de zaken van Gadmer zich in buitengewoon bloeijenden staat bevonden. De man, van beroep banketbakker, was van geboorte een Zwitser en genoot de algemeene achting. Na hun verdwijnen is iemand gekomen om 1200 frs., die hij schuldig was, te betalen. Onder de verschillende en zeer uiteenloopende geruchten dezer zonderlinge verdwijning en vermoedelijken zelfmoord (de man heeft wel de sleutels, doch geene waarde medegenomen) behoort dat de man zich aan bigamie zou hebben schuldig gemaakt, en, voor de gevolgen vreezende, zijne vrouw zou overgehaald hebben zich met hem en hunne kinderen van het leven te berooven, enz.

Belgische Post.

BRUSSEL, Zaturdag 14 Februarij.

In de kamer der afgevaardigden is gisteren de beraadslaging ten einde gebragt over de afzonderlijke artikelen van het wets-ontwerp nopens de jury's van onderzoek bij de hoogescholen. Het geheele ontwerp, met de daarin gebragte amendementen, is teruggezonden naar de centrale sectie, welke last heeft ontvangen om al de bepalingen zoo veel mogelijk tot een zamenhangend geheel te maken. De discussie tusschen de leden der verschillende partijen was zeer levendig. De Heer Dumortier heeft den Heer Rogier te gemoet gevoerd, dat men de kerk tot den toestand van 1829 wilde terugbrengen. Laatstgenoemd lid daarentegen beweerde, dat hij en zijne partijgenooten niets anders verlangden dan vrijheid en billijkheid. De centrale sectie zal Dingsdag e. k. met haren arbeid gereed moeten zijn, en in geval het wets-ontwerp alsdan wordt goedgekeurd, zal de tweede stemming daarover Donderdag a. s. plaats hebben.

— Er is eene inschrijving geopend tot oprigting van een gedenkteeken voor den graaf Felix de Mérode.

BINNENLAND.

AMSTERDAM, Zondag 15 Februarij.

Bij den Minister van Financien is ontvangen eene som van *f* 280 in bankpapier en een coupon groot *f* 1.23½, door twee onbekenden, tot voldoening van verschuldigd successie-regt, ingezonden.

Overzigt van de opbrengst der middelen (hoofdsom en opcenten) over de maand Januarij van 1857, als: Directe belastingen *f* 737,684.58; in- en uitg. regten en scheepvaartregten *f* 218,249.15; accijnsen *f* 2,100,844.10; waarborg en belasting der gouden en zilveren werken *f* 16,319.20½; indirecte belastingen *f* 832.891.59; opbrengst der posterijen *f* 158,913.56½; opbrengst der staats-loterij *f* 126. Totaal *f* 4,065,028.19, tegen *f* 4,342,890.19½ in Jan. des vorigen jaars. De raming was *f* 4,533,908.74.

Wij vernemen, dat de eervol ontslagen secretaris-generaal bij het departement van justitie, Mr. C. C. E. d'Engelbronner, zich bij een eerbiedig adres aan Z. M. heeft gewend, en daarbij te kennen gegeven, dat hij het hem toegekende wachtgeld, onder de daarbij bepaalde voorwaarden, niet konde aannemen. De Heer d'Engelbronner heeft zich te gelijker tijd als advocaat bij den Hoogen Raad der Nederlanden doen inschrijven.

De *Grondwet*, *N. Haarl. Ct.* wil weten, dat Z. M. de Koning in zoo verre afwijzend beschikt heeft op het adres, door de boekhandelaren van Batavia ingediend, betrekkelijk het Indische drukpers-reglement, dat hun te kennen is gegeven dat, zoo de toepassing van het reglement werkelijk mogt blijken bezwaren op te leveren, daarop zou worden gelet.

Op het Tiende Concert der maatschappij *Felix Meritis*, heeft men gelegenheid gehad met twee nieuwe jeugdige talenten kennis te maken, te weten met dat van Mej. Hutschenruijter, die eene lieve, welluidende, omvangrijke en reeds vrij wel gevormde sopraan-stem bezit en de groote scène en aria uit Weber's *Freischütz*, eene aria uit Auber's *Serment* en een lied *het Land der Zaligen*, van den Hr. Hutschenruijter, haren vader bijzonder verdienstelijk (vooral de twee laatstgenoemde zangstukken, waartoe zij als *Chanteuse-Legère* de meeste geschiktheid betoont) en met algemeenen bijval voordroeg; en met dat van den Hr. J. Wieniawski, een pianist, die zich, zoowel wat spel als wat compositie betreft, onder de eerste virtuozen rangschikt en die het eerste *allegro* van zijn *piano-spel* in G mol met orkest (onder de leiding van den Heer Litolff) vervolgens eene *Polonaise* van Chopin en eindelijk een *Grand Duo Polonais* voor piano en viool, met zijnen broeder den vermaarden viool-virtuoos, H. Wieniawski, meesterlijk voordroeg. Al de stukken werden door de talrijke vergadering daverend toegejuicht, en de beide broeders ten slotte teruggeroepen. In het einde hebben ook nog de fiksche uitvoeringen van de schoone derde sinfonie van F. Mendelssohn Bartholdy, onder de leiding van den Heer J. M. Coenen (orkest-directeur van het *Grand Théâtre* in de Amstelstraat) en van eene (oorspronkelijk voor het *groote muziekfeest* te Rotterdam gecomponeerde) brillante *Concert-ouverture* van den Heer W. Hutschenruyter, onder de leiding van den verdienstelijken componist de algemeene goedkeuring verworven. Vermoedelijk zal zich op het volgende elfde concert de Heer Leopold de Meijer, hof-pianist van Z. M. den Keizer van Oostenrijk, doen hooren, een virtuoos, die met eene uitstekende virtuositeit élégance en gracie verbindt, en door zijne bevallige voordragt de ooren en harten der toehoorders en bovenal der toehoorderessen weet te bekoren en in te nemen.

* NIEUWE DIEP, 14 Febr. Naar wij vernemen zal met Maart a. s. de aanbesteding plaats hebben van het graven van den put voor het nieuwe Marinedok op 's rijks werf alhier, hetwelk eene lengte zal hebben van ongeveer 390 Amst. vt. en eene diepte geschikt om een geheel uitgerust schroeffregat op te nemen. De leiding van dit voor onze marine zoo hoogst belangrijk werk moet, naar wij vernemen, opgedragen zijn aan den Heer ingenieur Strootman, die met de leiding van het werk der nieuw gebouwde koopvaardijsluis alhier mede is belast geweest.

* GRONINGEN, 13 Febr. In het Reitdiep is, onder Ezinge, het lijk gevonden van eene vrouw, die niet meer herkenbaar was. Men vermoedt, dat de drenkelinge zal zijn eene vrouw, die reeds voor drie maanden werd vermist op eene reis naar deze stad, en toen vermoedelijk in het voormelde water zal zijn geraakt.

* ZWOLLE, 14 Febr. In den jongst verloopen nacht, even na 12 ure, werden wij door de brandklok gewekt, en weldra bleek, dat een huisje buiten de Diezerpoort van den schoenmaker B., waarin een groote voorraad van winkelgoederen, zoo als aardewerk, schoenen, enz., was, in volle vlam stond. Het daar naast staande huisje, door een wever bewoond, is mede uitgebrand, doch alle winkelgoederen en inboedel zijn door de algemeene hulpvaardigheid en goede orde, die er heerschten, geborgen geworden, terwijl onze ijverige brandweer zich als altoos loffelijk heeft gekweten en behouden, wat te behouden mogelijk was. De naast het brandend perceel wonende zadelmaker F., wiens vrouw en dochtertje van 7 jaren oud ernstig ziek lagen, heeft bij het dreigende gevaar die beiden uit het huis gevoerd, doch ondervond de droefheid, dat zijn kind bij het overbrengen stierf, en hij dus alleen haar lijk mogt redden.

* DEVENTER, 14 Febr. Gisteren namiddag waren op den wal achter de kazerne twee knaapjes aan het spelen met een vlieger. Deze viel op het ijs, de eene knaap wilde dien er afhalen en schoot er door. Zijn broeder snelde hem te hulp en had hem reeds bij het haar gevat, maar het ijs brak af, ook hij viel in de diepte. Eene poging tot redding slaagde niet, en toen meerdere hulp opdaagde was het te laat; slechts de lijken konden aan den radeloozen vader worden overgegeven.

— Gisteren avond is eene hoog bejaarde dame, die naar de kerk ging, of door eene vigilante overreden, of bij het uitwijken gevallen; althans met gebroken been, op twee plaatsen gebroken arm, en eene wonde aan het hoofd werd zij te huis gebragt.

* ZUNDERT, 13 Febr. Een droevig voorval heeft deze week in de naburige Belgische gemeente Braesschaat plaats gehad. Een kind van ruim twee jaren speelde op de straat en geraakte onder het wiel van een hooiwagen van eenen Noord-Brabantschen boer, waardoor het letterlijk verpletterd was en geen teekenen van leven meer gaf.

HANDELSBERIGTEN.

BEURSBERIGT VAN AMSTERDAM.

KOFFIJ: De handel in dit artikel was sedert ons vorig berigt zeer levendig, voornamelijk in Brazil, waarvan uit de eerste hand verkocht werden 4100 b.. per Betty en Emma, van 29½ a 33 c., en 3900 b., per Graaf v. Limburg Stirum, a 30 c.; deze laatste waren tegen 19 dezer in veiling aangekondigd. Door deze verkoopen is de voorraad in de eerste hand geheel opgeruimd; in de tweede hand had mede veel omgang plaats; van goed ord. Java werden ceelen met 34½ c. betaald en zijn moeijelijk te vinden; daarentegen worden de betere soorten nog weinig gevraagd en zijn in verhouding billijk te koop.

THEE met kleine vraag, zonder omzettingen. Heden, op de per telegraaf bekend geworden daling in Londen, flaauw.

TABAK: De verkoopen van *Maryland* uit de eerste hand hebben zich in de laatste acht dagen bepaald tot 94 v. per Northland, Adler en Scotia. Overigens is behalve de gehouden veilingen, die tot hooge prijzen zijn afgeloopen, niets in het artikel omgegaan.

Behalve de reeds gemelde veilingen tegen 13 Maart zullen er dien dag nog geveild worden 168 p. Manilla (Visayas) en 800/m. stuks Sigaren.

De voorraad in de eerste hand bestaat thans uit 1830 v. Maryland, 4098 p. Java, 150 c. Havana en 492 cer. Domingo.

KATOEN: de handel bepaalde zich tot ruim 100 b. Surinaamsche en 50 b. Georgia, waarvoor iets hoogere prijzen besteed werden.

RUWE SUIKER. Het artikel souteneert zich ferm ofschoon ons geene belangrijke afdoeningen in loco bekend werden; zeilende partijen worden *f* 3 boven November-prijzen gehouden. Van Surin. heeft men ca. 200 v. in de prijzen van *f* 38 a 41 omgezet.

CACAO: Nadat in het laatst der vorige week eenige kleine partijtjes Surinaamsch tot 37½ c. zijn afgedaan, werd heden eene partij van 109 b. dito tot 38 a 38½ c. gerealiseerd. Bovendien heeft men in het begin der week 100 b. Goaquil tot geheimen prijs uit de eerste hand verkocht.

De voorraad van KOFFIJ en SUIKER op de 6 hoofdmarkten van Europa, berekend in centenaars, was op 1°. Febr. der laatste 4 jaren als volgt:

KOFFIJ.	1854.	1855.	1856.	1857.
Holland . . .	709,000	522,000	658,000	728,000
Antwerpen . .	86,000	70,000	112,000	83,000
Hamburg . . .	90,000	120,000	255,000	150,000
Triëst	58,000	20,000	126,000	115,000
Havre	20,000	49,000	18,000	43,000
Engeland . . .	300,000	245,000	198,000	154,000
Totaal	1,263,000	1,026,000	1,367,000	1,273,000
SUIKER.				
Holland . . .	415,000	230,000	345,000	484,000
Antwerpen . .	90,000	130,000	41,000	14,000
Hamburg . . .	30,000	100,000	20,000	20,000
Triëst	141,000	131,000	57,000	110,000
Havre	8,000	21,000	2,000	10,000
Engeland . . .	1,680,000	1,908,000	1,782,000	1,271,000
Totaal . .	2,364,000	2,520,000	2,247,000	1,909,000

ROTTERDAM, 14 Feb. Van Banca-*Tin* zijn afgedaan 150 blokk. tot *f* 88½; 50 bl. tot *f* 88¾ en 126 bl. tot *f* 89 a 89½, terwijl nu op *f* 90 gehouden wordt.

SCHIEDAM, 14 Febr. Van Rogge verkocht: 140/2 ℔ Reval *f* 248 6/w. Garst: 130/2 ℔ Manh. *f* 207 cont., *f* 209 6/w.; 128/2 ℔ dito *f* 204 6/w. — Moutwijn *f* 19.50; Jenever *f* 25; Amst. Proef *f* 26.25.

LEYDEN, 14 Febr. Boter 1ste kwaliteit *f* 1.27½ a 1.37½, dito 2de *f* 1.17½ a 1.25 per Nederl. pond.

LEEUWARDEN, 13 Febr. De directe aanvoer van Granen was wederom gering, doch op monster om bij open water te leveren werd er genoegzaam aangeboden. *Tarwe:* In de puike en knappe soorten met goede vraag, tot ongeveer vorige prijzen verkocht, terwijl ord. dito minder genegen koopers vonden, en in enkele gevallen iets lager werden gedaan; 125, 126 ℔ puike *f* 9.20.50; 121, 123 ℔ knappe *f* 8.10.40, 118, 120 ℔ dito *f* 7.60.90; 113, 116 ℔ ord. *f* 6.75, 7.10. — *Rogge* hooger gehouden, en verkocht: 117, 118 ℔ n. Inl. *f* 6; 122 ℔ dito *f* 6.70. Buitenl. soorten alleen bij gerijf als voren gedaan, en 119, 120 ℔ *f* 7.30.40 verkocht. — *Boekweit* bijna zonder handel en 117, 118 ℔ Vries Zand *f* 7.30.35 te noteren. — Winter-*Garst* in de puike soorten met goede vraag en ongeveer als voren verkocht; 101, 104 ℔ puike *f* 5.05.30; 96, 98 ℔ ordin. *f* 4.35.60; Voersoorten van *f* 3.75 tot 4.10 n. kwal. — *Haver* met redelijken aanvoer en iets lager verkocht; 78, 82 ℔ fijne *f* 3.40.70; 72, 74 ℔ Voer *f* 3.05, 3.20; 68, 70 ℔ dito *f* 2.75.90 n. kw. — *Koolzaad* op hoogere prijzen gehouden en bijna zonder handel gebleven. — *Lijnzaad* met goede vraag en hooger verkocht; puik *f* 12.00.50, mindere *f* 11.00.50 en geringere soorten *f* 8 tot 10 n. kwal. — *Boter f* 55.

Er waren heden 500 Koeijen en 25 vette Kalveren ter markt, waarvan de stemming, bij niet veel handel, flaauwer dan de vorige week was. Voor Varkens en Schapen, die weinig aangevoerd waren, werden goede prijzen bedongen, bij vluggen handel.

GRONINGEN, 13 Febr. De heropening der scheepvaart schijnt nu te naderen, doch was de aanvoer heden nog gering. In *Tarwe* is dan ook bijna niets omgegaan, de nominale koers is nog: 120 a 123 ℔ Ommel. roode *f* 8.20.40 a 9.20.40. — *Rogge* tot vorige prijzen wel te plaatsen; 113 a 116 ℔ Inl. *f* 5.40 a 6.10. — *Boekweit* bij kleinigheden tot vorige prijzen; 110 a 113 ℔ Z. Z. *f* 5.75 a 6.25. — *Garst* ook slechts een enkel partijtje verkocht; 96 a 99 ℔ Winter *f* 4.70.75 a 5.20.25; 99 ℔ Zomer *f* 4.85; 107 ℔ Knobbe *f* 5.50. — *Haver* al zeer weinig aangeboden; 78, 82 a 85 ℔ dikke Brouw *f* 3.45.65 a 85; 65, 68 a 72 ℔ witte Voer *f* 2.50.70 a 90; 68, 72 a 75 ℔ zwarte Voer *f* 2.70.90 a 3.10.15. — *Paardenboonen* bijna niet aan, tot *f* 5.40 a 75 waren voor de beste koopers. — *Gort* stil. — Voor *Koolzaad* was meer vraag. — *Raapolie* *f* 48½ a 49.

ANTWERPEN, 14 Febr. Van Brazil *Koffij* werd heden de verkoop bekend ter exportatie van ca. 1500 b., per Niord. — In Dom. *Campèchehout* had eene afdoening plaats van ca. 450,000 kil., ex Helsingor. — Van *Katoen* werden 300 b. Suratte op levering verkocht; terwijl de verkoopen van *Wol* in deze week bestonden uit 250 b. Turksche, Buenos-Ayres, Chili en ord. Russische tot gesouteneerde prijzen. — In *Granen* was de omzet heden onbeduidend; Inl. Rogge flaauw; disponibele *f* 7⅝ a 7¾ en op levering in April *f* 7⅞. — Van *Lijnzaad* heeft men eene partij Odessa zeilende verkocht a *f* 17½.

HAMBURG, 13 Febr. Ofschoon de stemming voor *Koffij* gunstig blijft, was de markt in de laatste dagen, in afwachting der Rio-berigten, iets kalmer. De omzet wordt in deze week begroot op 8000 b. Rio en Santos van 4⅝ a 5¾ sch. en 5000 b. Rio zeilende. — In *Suiker* hadden wegens de geringe keuze slechts weinige afdoeningen plaats tot 4 a 8 sch. hoogere prijzen. Geraffineerde Suiker bleef tot de verhoogde prijzen van de vorige week goed gevraagd. — *Rijst* vast; uit de eerste hand hebben ca. 5000 b. Aracan en Bengaal nemers gevonden. — *Katoen* vast prijshoudend en weinig aangeboden. — Van *Huiden* werden uit de eerste hand verkocht ca. 1100 st. Buffel en 300 st. Porto-Cabello, waarmede de voorraad in de eerste hand geheel is opgeruimd; tot stijgende prijzen werd bovendien nog een en ander zeilende en uit de tweede hand omgezet. — Van *Verfhout* werd eene lading van 300,000 ℔ Laguna-Campèche zeilende verkocht. — *Specerijen:* Peper en Piment meer gevraagd en iets hooger betaald; ook in Nagelen hadden weder eenige inkoopen plaats. — Van *Honig* werden 150,000 ℔ Cuba zeilende tot 25 mb. verkocht. — *Raapolie* was heden op levering van Mei iets flaauwer en tot 32¾ mb. te koop, Oct. 30⅝ a 30¾ mb. — *Talk*, met weinig voorraad; 1a. Petersb. gele wordt op 39 mb. gehouden. — *Granen:* Tarwe in loco goed prijsh.; 118, 119, 121, 122 ℔ Mecklenb. met 138 a 144 rd.; 124, 127 ℔ dito met 156 a 170 rd.; 126 ℔ Saal met 171 rd. en 125, 128 ℔ Marksche met 170 a 177 rd. betaald. Rogge in loco traag afgaande; 121, 124 ℔ Mecklenb. en Marksche tot 105 a 108 rd. Van Pommeren vond 125 ℔ op het voorjaar tot 80 rd. nemers.

DANTZIG, 11 Febr. *Granen:* Van den zolder zijn verkocht 46 last Tarwe, 126, 127 ℔, tot 550 fl.; 20 l., 128 ℔ dito tot 580 fl. Rogge wordt thans op levering aangeboden, doch te hoog gehouden; de kwaliteit is goed, het gewigt van 120 a 125 ℔; Tarwe daarentegen valt meestal ligt en levert niet zooveel uit als men verwachtte.

LONDEN, 13 Febr. Uit de hand heeft men gisteren nog eene lading van 500 ton gekleid Manilla *Suiker* afgedaan a 35.9 en 1135 zakken Mauritius, nagenoeg tot vorige prijzen. — Van *Rijst* werden heden verhandeld 5000 b. Rangoon a 10 sh. en c. 7000 b. Beng. en Madras tot vorige prijzen. *Lijnolie* vast, met koopers a 42 sh. — *Talk* 67.6 a 68 sh.

LONDEN, 13 Febr. De graanmarkt was heden schraal bezocht en die weinigen betoonden daarenboven niet veel lust tot koopen. Inl. en vreemde tarwe moet op denzelfden stand als ll. Maandag worden genoteerd. In de overige graansoorten was mede geene verandering.

Ter veemarkt heerschte weinig kooplust; de notering was nagenoeg dezelfde als ll. Maandag.

NEW-YORK, 29 Jan. *Koffij:* In de op 27 dezer gehouden veiling van Brazil heeft men de volle vorige prijzen besteed en ¼ c. avans bij de laatst verkochte ladingen; deze afloop gevoegd bij de gunstige berigten van Europa heeft meer vastheid aan de markt gegeven. De berigten van een deficit in den oogst op Java zijn niet zonder invloed gebleven en bij levendige vraag zijn de prijzen ¼ c. gestegen. — *Huiden* ferm en tot rijzing geneigd; Buenos-Ayres op 35 c. gehouden, voor Rio Grande heeft men vergeefs 32 c. geboden. — *Terpentijnolie* blijft ferm op 52 c., eenige houders eischen meer. — *Harst* onveranderd, men heeft 1000 vtj. afgedaan tot 1.56. — *Zuidzee-Traan* stil; er zijn slechts 3200 gallons a 70 c. verhandeld. — *Talk* zeer stil en zonder vraag voor uitvoer. — *Granen*: Tarwe stil en vast, men heeft slechts eenige partijen roode tot 1.50 en 2500 bush. roode Missouri tot geheime prijzen verkocht; Rogge wordt gehouden op 95 c. a 1 d.. Meel flaauw, behalve eene partij van 500 vaatj. Indiana tot 7 d. werd alleen bij gerijf gedaan. Men noteert: extra Genessee 7.40 a 8.50; Ohio 6.80 a 7.40 State 6.30 a 6.75; Canada 6.45 a 7.65.

— 1 Febr. *Katoen:* nadat de prijzen op de berigten per Arago eene daling ondervonden hebben van ¼ a ⅜ c. heeft zich het artikel verbeterd na de ontvangen tijdingen pr. Arabia en zijn de prijzen vaster geworden. — *Tabak* meer gevraagd. — *Tarwe* onveranderd. — *Meel* dalende — *Vrachten* lager. — *Wisselkoers* op Londen 8¼ a 8¾ pCt. premie.

RIO-JANEIRO, 13 Jan. *Koffij* zeer ferm. De verkoopen sedert 13 Dec. bedragen 174,000 b., waarvan 92,000 b. voor de Ver. Staten en 65,000 b. voor het Noorden van Europa; good first werd genoteerd op 4600 a 4700 rs. De uitvoeren naar het Noorden van Europa en het Kanaal bestaan uit 60,000 b. De voorraad bedraagt thans 75,000 b. — *Wisselkoers* 27¾ d. — *Vrachten* 45 sh.

Fondsen en Beurstijdingen.

LONDEN, Vrijdag 13 Febr. Consols contant 93¾ a ⅞; Dito op tijd 94 a ⅛; Braz. 5 pCt. 101 a 103; Dito 4½ pCt. 97 a 99; Buenos-Ayres 84 a 86; Denemarken 3 pCt. 84 a 86; Dito 5 pCt. 102 a 104; Russen 4½ pCt. 96 a 98; Dito 5 pCt. 108 a 110; Mexik. 3 pCt. 21⅞ a 22⅛; Venez. 4½ pCt. 37½ a 38½; Dito Uitg. 1½ pCt. 15 a ½; Grenada 3 pCt. 22 a 23; Dito Uitg. 6½ a 7; Nieuwe Ecuador 14½ a 15; Dito Landw. 4½ a 5; Peru 4½ pCt. 79 a 81; Dito 3 pCt. 54 a 56; Dito Doll. Bonds 4½ pCt. 55 a 57; Holl. 2½ pCt. 64¾ a 65½; Dito 4 pCt. 98 a 99; Dito Rijn-Spoorw. pari a ½ premie; Spanje 3 pCt. 40¼ a ½; Dito 1½ pCt. 24¼ a ½; Dito Coup.-Cert. 6¼ a ½; Dito Amort. 5¼ a 6; Portug. 3 pCt. 44 a 45; Sardinie 5 pCt. 90 a 91; Turksche 6 pCt. 95 a ½; Dito 4 pCt. 101¼ a ½. — Wissel: Amst. k. z. *f* 11.14 a 15; Dito 3/m. *f* 11.17½ a 18.

De Engelsche fondsen waren heden zeer vast op het verhoogde standpunt. De prijs der Consols wordt opgehouden door de onophoudelijke inkoopen voor geldbelegging. De rescontre in vreemde fondsen hield heden de aandacht der beursbezoekers bezig. Peruaansche zijn merkbaar hooger gedaan, de overige waren alle zeer vast op de genoteerde prijzen.

Volgens de officiele prijscourant is gedaan: Consols a 93¾, 94; Dito op tijd 94¼, ⅛; Werk. Grenada 22½; 4½ pCt. Peru 80; 3 pCt. Portug. 44¾; 4½ pCt. Russen 96¾, 97½; 5 pCt. Sardinie 90¾; 3 pCt. Spanje 40½, ¼; Dito Comité-Cert. 6¾, ½; 6 pCt. Turksche 94¾, 95, ¾, 95; 4 pCt. Dito 101¾, ⅞; 3 pCt. Fransche 68.50 (25.20); Rijnsp. 12¾ £.

ROTTERDAM, Zaturdag 14 Febr. N. W. S. 3 pCt. 76; Aand. Handelm. 138 cont.; Belgie 52 3/16; Spanje 24⅝; Dito Binnenl. 37 7/16; Portug. 45⅝; Rusland 1855 96 1/16; Metall. 40 1/16; Dito 5 pCt. 77⅞; Dito te Amst. 87⅝; Dito Nation. 79⅝; Ecuador Onb. 14¼; Dito Landcert. 4¼.

Scheepstijdingen.

Het schip stad Amsterdam, kapt. van Gijzel, van Batavia naar Amsterdam, is 17 Jan. door een te Londen van Canton aangekomen schip gepraaid, hebbende den grooten mast verloren.

Het schip Arentina Jacoba, Bakker, 20 Jan. van Hull naar Napels vertrokken, is den 12den dezer in eerstgenoemde haven teruggekomen, hebbende in Hull Roads de masten, benevens den kapitein en twee man der equipaadje verloren.

HELVOETSLUIS, 13 Febr. Het schip Gouverneur Generaal Rochussen, Laseur, v. Bat. n. Rott., alhier bij den 3den ton aan den grond vastgeraakt, is gebroken en zal weg zijn; het volk is gered en de inventaris, benevens 900 b. Koffij, geborgen. (*Reeds gisteren per telegraaf gemeld.*)

BINNENGEKOMEN.

HELVOETSLUIS, 14 Febr.; Adolf Eduard, Flarka, Leith. - Klaartje, de Ruiter, Sunderland.
MAASSLUIS, 13 Febr.; Three Brothers, Hopkins, Rochester.
HARLINGEN, 12 Febr.; Baudina, Munneke, New-Castle.
DEAL, 12 Febr.; Voorwaarts, Carstens, Londen n. Malaga.
HARWICH, 12 Febr.; Zwaantina, Bakker, Gron.
QUEENSTOWN, 12 Febr.; Samuel, Bakker, St. Domingo.
Bij DEAL, 12 Febr.; Termonde, Legger Jr., Antw. n. Malaga. — 13 Febr.; Burger, Bartelse, Shiels n. Lissabon.
Bij WIGHT, 12 Febr.; Per Aspera ad Astra, Admiraal, Bat. n. Rott.
MARSEILLE, 11 Febr.; Paul, Koop, Alexandria.
SEVILLA, 10 Jan.; Mercurius, Wragge, Londen. — 16 Febr.; Hendrika, Hofman, Kirkaldy. — 17 Jan.; Hendrik, Lever, Newc.
PALERMO, 6 Febr.; Suzanna, Moesker, Messina.
TRIEST, 11 Febr.; Maria, van Wulven, Antw.

UITGEZEILD.

BRIELLE, 14 Febr.; Minx, Kidd, Hull.
PORTSMOUTH, 10 Febr.; Vriendschap, Bieze, Konst.
PORTLAND, 12 Febr.; Jacobus Martinus, Meppelder, Schiedam n. Bat.
SWANSEA, 12 Febr.; Odelia Margaretha, Hazelhoff, Sydney.
BELFAST, 7 Febr.; Catharina, Kramer, Lissabon.
LONDEN, 12 Febr.; zeilkl.: Hermanus Hasselaar, Mellema, Elseneur. — 13 Febr.; in ladinh: Joanna Jacoba, Sap, Bilbao.
DARTMOUTH, 12 Febr.; Flora, Tobbens, (Riga) Bordeaux.

Rivier-Berigten.

IN LADING LIGGENDE SCHEPEN:

H. J. Wilson, Cöln N°.20, n. Keulen. - C. Scholten, Hoffnung, n. Ruhrort. - J. Leydekker, Mainz N°. 2, n. Mainz. - G. J. Andres, Frankfort N°. 9, n. Frankfort. - H. S. Wilson, Rijn en Amstel, n. Ludwighaven en Manheim. - E. T. Beijer, de Hoop, Wesel. - M. Buchner, die Harmonie, Manheim. - W. Wientjes, Niederrein N°.2, n. Dusseldorp en Neuss. - F. Kusen, Niederrhein N°.12, n. Duisburg.

ARNHEM, 14 Febr. Rijnhoogte 9 p. 7 d., gew. 4 d.
KEULEN, 14 Febr. Rijnhoogte 5 vt. 5½ d. Keulsch (5 vt. 6 d. Rijnl.)

Carga-Lijsten.

AMSTERDAM.

BATAVIA, Javaan, Munnix: 2000 b. Koffij, 2858 kan. Suiker, 882 sch. Tin, 2083 b. Bindr., N. H. M.
GALVESTON, Geranium, Perce: 1196 b. Katoen, N. H. M.

BREMEN.

NEW-ORLEANS, Adonis, Bosse: 1522 b. Katoen, Diverse.
NEW-ORLEANS, Edmund, Wehmann: 1993 b. Katoen, Diverse.
CHARLESTON, Emigrant, Andressen, 1452 b. Katoen, 430 v. Rijst, H. H. Meier en C°.

PER TELEGRAAF.

TRIEST, Zaturdag 14 Februarij.

Berigten uit Hongkong van 30 Dec. melden, dat keizerlijke commissarissen in Februarij werden verwacht om het geschil te vereffenen. De gouverneur van Canton. Yeh, was afgezet. De rebellen hadden zich met de Keizerlijke troepen vereenigd, om Canton in brand te steken. De Engelschen hadden maatregelen van voorzorg genomen.

WEENEN, Zaturdag 14 Febr. Metall. 85; Dito Nat. 87⅜; Loten 111; Credit Anstalt 292½; Fr.-Oostenr. Spoorweg 244; Bank-Actien 1041. — Wissel: Londen 10.10; Zilver 4¼.

De fondsenmarkt zeer vast met levendige affaire. Nieuwe Spoorweg-Actien begeerd.

BERLIJN, Zaturdag 14 Febr. Fr. Oostenr. Spoorw. 159½; Darmst. 123½; Oost. Credit 144; Metalliek 83¾; Nation. 85¾; 5 pCt. Russen bij Stiegl. 102¾. — Wissel: Amst. k. z. 143½; Dito 2/m. 142½; Londen 6.18¾.

EFFECTEN-SOCIETEIT TEN 3½ URE.

AMSTERDAM, Zondag 15 Februarij.

Geene Affaires.

ADVERTENTIEN.

De MAATSCHAPPIJ CAECILIA, die zich als bijzonder bevoorregt beschouwt door wijlen den Heer **J. B. VAN BREE,** neemt de vrijheid, zich aan het hoofd der BEGRAFENIS-PLEGTIGHEDEN van dezen haren Stichter-Directeur te stellen en andere Maatschappijen, Vrienden en Vereerders van denzelven uit te noodigen, zich bij haar te willen aansluiten en ten dien einde WOENSDAG 18 dezer ten 9½ Ure te vergaderen in het Lokaal *ARTI ET AMICITIAE*, dat door het Bestuur dezer Maatschappij op eene heusche wijze daartoe is aangeboden.

AMSTERDAM, 15 Februarij 1857. (2549)

Namens de Maatschappij CAECILIA,
P. W. DAHMEN,
Vice-Secretaris.

ADRES van het Bestuur van de Vereeniging ter Bevordering van de Belangen des Boekhandels, ingediend aan Z. M. den Koning en bij Afschrift aan Z. Excell. den Minister van Kolonien.

SIRE! De ondergeteekenden A. Kruseman, te Haarlem, P. N. van Kampen, P. Kraay Jr., J. D. Sybrandi te Amsterdam, en A. Belinfante, te 's Gravenhage, alle Boekhandelaars en tevens uitmakende het bestuur van de *Vereeniging ter bevordering van de belangen des Boekhandels,* hebben met de meeste belangstelling, maar te gelijk met het uiterste leedwezen, kennis genomen van het *Reglement op de drukwerken in Nederlandsch-Indie*, vastgesteld bij Koninklijk Besluit van 8 April 1856 en op 10 November van dat jaar door den Gouverneur-Generaal van Ned. Indie aldaar afgekondigd. Zij achten de geheele strekking en onderscheidene bepalingen van dat reglement zóó verderfelijk voor een gewigtig deel van hunnen handel, en zoo zeer in strijd met hetgeen zij het regt hadden te verwachten, dat zij meenen hunne bezwaren daartegen eerbiedig en met den meesten ernst bij Uwe Majesteit te moeten aandringen.

De Boekhandel in Ned. Indië heeft hoofdzakelijk en voor het gewigtigste deel tot voorwerp: boekwerken en periodieke geschriften in Nederland gedrukt. De Uitgevers en Boekhandelaars hier te lande, die door de weinige bekendheid onzer taal hunnen handel toch reeds binnen enge grenzen beperkt zien, hebben daarom het grootste belang bij het ongehinderd bestaan en den toenemenden bloei van dien handel in Indie. Op te grooten afstand van de verbruikers geplaatst om, zonder volstrekte noodzakelijkheid, zelf in dier behoefte te voorzien, kan de Nederlandsche Uitgever den Indischen handelaar niet ontberen: daarom heeft hij er het grootste belang bij, dat de uitoefening van het beroep van Boekhandelaar in Indië niet nagenoeg onmogelijk worde gemaakt. Even als iedere handel vertrouwen eischt, zoo bestaat er ook voor den Boekhandel noodzakelijkheid om, door het verleenen van crediet en het zenden van goederen in commissie, een vaak aanzienlijk vermogen aan den Indischen handelaar toe te vertrouwen: daarom heeft hij er belang bij, dat regtsveiligheid zijne betrekkingen beheersche en de waarborgen, waarop het handelsvertrouwen berust, niet door willekeur kunnen vernietigd worden.

In elk dier opzigten is het thans vastgestelde Reglement met het belang der ondergeteekenden in openlijken strijd. De Boekhandel in Indië wordt bij dat Reglement aan zoo knellende banden gelegd, dat alle vrijheid van beweging, en daarmede de eerste voorwaarde tot ontwikkeling en bloei, hem wordt ontnomen. De boekhandelaar in Indië wordt onderworpen aan zoo vele preventieve bepalingen; — met zóó zware straffen bedreigd voor misdrijven en overtredingen (ook al zijn die door anderen begaan); die misdrijven en overtredingen zelve zijn in zoo onzekere en rekkelijke uitdrukkingen, meer aangeduid dan bepaald, zoodat de grens tusschen het geoorloofde en strafbare naar iedere tijdelijke opvatting kan verlegd worden — dat de uitoefening van het beroep van boekhandelaar in Ned. Indië een waagstuk moet schijnen, dat niet velen zullen durven bestaan. En niemand voorzeker zal het wagen, een deel van zijn vermogen toe te vertrouwen aan den Indischen handelaar, wiens geheele handel elk oogenblik afhankelijk zal zijn van de wisselende inzigten van een telkens veranderend bestuurder, die het staken, of daarmede gelijk staande verplaatsen, van ieders handel naar welgevallen zal kunnen bevelen. De Boekhandel, die reeds om den aard zijner voortbrengselen slechts denkbaar is in eene beschaafde maatschappij, is als iedere handel onvereenigbaar met eenen toestand, die het kenmerk pleegt te wezen der minst ontwikkelde volken: — met eene feitelijke oppermagt door geene regtsinstellingen begrensd.

Zien de ondergeteekenden in de geheele strekking van het Reglement op de drukwerken in Indië eene grove benadeeling hunner belangen, zij achten zich door onderscheidene bepalingen ook sterk gekrenkt in hunne regten.

Volgens de slotbepaling toch van artikel 110 der wet tot vaststelling van het Reglement op het beleid der Regering in Nederlandsch Indië moeten stukken, in Nederland gedrukt, onbelemmerd in Indië worden toegelaten, behoudens ieders verantwoordelijkheid volgens regels bij algemeene verordening te stellen. De bedoeling dier wetsbepaling is uit de beraadslaging, bij hare vaststelling gevoerd, volkomen duidelijk. Welke beperkingen men ook, ten aanzien van hetgeen in Indië gedrukt wordt, mogt noodig achten en aan welk toezigt men ook werken, elders gedrukt, mogt willen onderwerpen — ten aanzien van werken *in Nederland* gedrukt, mogt geene verandering worden gebragt in den vroegeren toestand, waaronder invoer en omloop dier werken ten eenenmale vrij was. Die bepaling, niet in het oorspronkelijk voorstel der Regering opgenomen, had het uitgesproken doel, voor de invoering in Indië van hier gedrukte werken dezelfde vrijheid te geven als voor het drukken in Nederland. Wanneer men door dien "onbelemmerden aanvoer," welken het aangehaalde artikel gebiedt, niets meer wilde verstaan dan eene ongehinderde ontscheping, onder voorbehoud van daarna den omloop en verspreiding te beletten, dan zou men door een onwaardig woordenspel, met schijnbare eerbiediging van den letter, den geest der wetsbepaling ontduiken. De bepaling van het Reglement op de drukwerken in Ned. Indië "dat de aanwijzing als drukker of schrijver van een persoon, die niet aan de regtsmagt van de regterlijke Collegiën in Ned. Indië onderworpen is, onvoldoende is, om de verantwoordelijkheid van den aanwijzer op te heffen," heeft echter onvermijdelijk dat gevolg. Iedere boekhandel is onmogelijk, wanneer de boekhandelaar aansprakelijk is voor den inhoud der werken, bij anderen uitgegeven, welke hij slechts verkoopt, waarvan hij den inhoud niet kent en uit den aard der zaak niet altijd, en zelfs in de minste gevallen, kennen kan. Om met zoodanige bepaling den boekhandel niet geheel te vernietigen en niet de verspreiding van ieder werk te beletten, zoude men op den ingeslagen weg nog eene schrede verder moeten gaan en niet moeten terugdeinzen voor het zamenstellen en afkondigen op openbaar gezag van eenen *Index* van verboden werken, waardoor men althans zoude kunnen weten van welk boek de verspreiding al dan niet strafbaar ware te achten: Wat elders als eene gehaatte tyrannij en ondragelijke dwang wordt beschouwd, ware eene verkieselijke verbetering van *dit* Reglement, door eene Nederlandsche Regering voor Nederlanders in hare Koloniën vastgesteld.

Ook indien de verantwoordelijkheid voor in Nederland gedrukte stukken bij het Reglement op minder onregtvaardige wijze ware geregeld, zouden de ondergeteekenden vermeenen, zich daartegen evenwel langs elken betamelijken weg te moeten verzetten, omdat die regeling naar hun inzien niet anders kan geschieden dan bij eene *wet*. Reeds bij de aanbieding van het Reglement op het beleid der Regering van Ned. Indië hebben de Nederl. boekhandelaars bij adres aan de Tweede Kamer er op aangedrongen, dat de voet, waarop de gemeenschap van Boekhandel tusschen Nederland en zijne Koloniën zou geoorloofd zijn, geregeld wierde door wettelijke en hier te lande uitgevaardigde bepalingen. De bijvoeging van de laatste zinsnede aan artikel 110 van dat Reglement bevatte den waarborg, dat aan hun verlangen zou worden voldaan; met de algemeene verordening, waarvan die zinsnede gewaagt, is niets anders bedoeld dan eene wet en kon ook niets anders bedoeld zijn, zoolang het bij onze wetgeving een ongehoord wanbegrip was, om den een te doen straffen voor de overtredingen van den ander. Bij onbelemmerden aanvoer in Indië, kan er voor de aangevoerde werken geene andere verantwoordelijkheid te regelen zijn dan die van den uitgever, drukker of schrijver, hetgeen niet anders mogelijk is dan bij eene wet.

Waar de ondergeteekenden voornamelijk tot beveiliging hunner handelsbelangen optreden, willen zij niet langdurig stilstaan bij de niet minder gewigtige bezwaren, welke zij als Nederlandsche burgers hebben tegen het gewraakte Reglement. Zij wijzen er daarom niet op hoe overbodig en ijdel het mag heeten, met terzijde-lating van millioenen Oosterlingen, op wie alleen de werking eener kwalijk bestuurde drukpers gevaarlijk zou kunnen zijn, eene ijzeren wetgeving te smeden tegen een gering getal Europeanen, voor wie eene krachtige Regering eene voorwaarde van zelfbehoud is; zij willen niet stilstaan bij den strijd der vastgestelde bepalingen met de regelen van de eenvoudige billijkheid en met de eerste beginselen van strafregt; noch bij het onherstelbaar en onwaardeerbaar nadeel, dat er dreigt uit de afsnijding van de gemeenschap des geestes tusschen het Moederland en de Koloniën. De kreet van verontwaardiging, deswege uit Indië opgegaan, klinkt luide genoeg.

Van hun standpunt wijzen de adressanten nog slechts op het nuttelooze der Reglementaire bepalingen, die, onmagtig tot bereiking van haar doel, slechts vruchtbaar zullen zijn in ergenis en misbruik. Onder hare werking zal de openlijke en eerlijke Boekhandel worden vernietigd ten behoeve van een bedektelijk, langs sluipwegen gedreven verkeer, dat — de ondervinding van alle landen, die de pers aan banden poogden te leggen, heeft het geleerd — ook door de ijverigste en hatelijkste vervolgingen niet is te weren. Onder hare werking zal de tusschenpersoon tusschen den Indischen verbruiker en den Nederlandschen Uitgever zich vestigen in eene naburige Engelsche bezitting en zullen de voordeelen van eenen aanzienlijken handelstak aldus naar den vreemde worden verplaatst, terwijl dan de bezwaren, verbonden aan de onmiddellijke bestelling bij den Nederlandschen uitgever, voor het grootste deel worden ontgaan. En zoo zal de Nederlander de even nieuwe als beschamende les hebben te leeren, van vrijheid te moeten zoeken op vreemd gebied.

Om al deze redenen verzoeken de ondergeteekenden Uwe Majesteit eerbiedig, doch met den meest ernstigen aandrang:

Dat het Uwe Majesteit behage om, met intrekking van het Reglement op de drukwerken in Nederlandsch Indië, maatregelen te doen nemen, om de verantwoordelijkheid, bedoeld bij art. 110 der wet tot vaststelling van het Reglement op het beleid der Regering van Nederlandsch Indië, te doen regelen bij de Wet.

AMSTERDAM, HAARLEM, 's GRAVENHAGE, 7 Februarij 1857.

't Welk doende:

(*Was geteekend*) A. C. KRUSEMAN,
P. N. VAN KAMPEN,
P. KRAAY Jr.
J. D. SYBRANDI,
A. BELINFANTE.

JOHANNES BERNARDUS VAN BREE,

uitmuntend en beroemd toonkunstenaar als virtuoos, componist, orkestmeester en muziekonderwijzer, werd op den 29sten Januarij 1801 te Amsterdam geboren. Reeds in zijne vroegste jeugd gaf hij blijken van een buitengewonen aanleg voor de toonkunst, en zijn vader, een geacht muziekmeester, beijverde zich dit talent vroegtijdig aan te kweeken, door hem in het viool- en pianospel te onderwijzen. Met zijne ouders naar Leeuwarden verhuisd zijnde, was hij weldra zijnen vader behulpzaam in het les geven, piano stemmen, enz. Een bijzonder geluk voor den jongen van Bree was het, dat de Heer Collot d'Escury hem de muzikale opvoeding zijner kinderen toevertrouwde, en hem gedurende 4 jaren, te weten van zijn 14de tot zijn 18de jaar, op het adellijke slot of Stins te Minnertsga, nabij Leeuwarden, een onbezorgd leven verschafte. Hier vond hij boeken, muziek, een beschaafd verkeer en tijd tot studeren en hij vorderde zoodanig, dat hij zich van tijd tot tijd op openbare concerten te Leeuwarden op de viool met den meesten bijval kon doen hooren. Maar nu begon hem deze anders zoo aangename werkkring te beperkt te worden en hij vertrok naar Amsterdam.

In Nederlands hoofdstad opende zich toen voor hem eene loopbaan, die hij eene zoo lange reeks van jaren met zooveel nut voor hem en anderen en met zooveel roem zou bewandelen. Zijne voorkomende dienstvaardigheid en bescheidenheid, verbonden met zijn weetgierigen ijver en zijn beminnelijk, vrijmoedig karakter, zijne altijd vrolijke luim, zijne natuurlijke geestigheid (hoedanigheden, die hem altijd bijbleven), verschaften hem overal toegang en toegenegenheid. Jonge lieden van allen rang en stand, die de toonkunst beoefenden, zochten in aanraking met hem te komen. De Heeren Wilms, Fodor, Bertelman, Christiani en andere toenmalige gezagvoerders op het gebied der toonkunst schepten genoegen er in den jongen veelbelovenden toonkunstenaar met hunnen raad aan de hand te gaan en hem voort te helpen. Van het voorbeeld en de lessen van deze inheemsche en zoo vele buitenlandsche virtuozen, die deze stad bezochten, poogde hij het meest mogelijke nut te trekken; en dusdoende gelukte het hem van lieverlede eene hoogte te bereiken, die hem boven al zijne kunstbroeders deed uitsteken.

De plaats van tweede eerste viool in het orkest van den Franschen schouwburg bekleedde hij met den meesten lof, bestuurde behalve dien eenige kleine muziekgezelschappen van dilettanten, en kreeg spoedig lessen in overvloed. In de openbare concerten van hem zelven of van anderen onderscheidde hij zich met zijn vioolspel door een frisschen, krachtigen toon, zuiverheid en vaardigheid van uitvoering en voortreffelijke voordragt van de toenmaals zoo geliefkoosde concertstukken van Maurer, Mayseder, Lafont en anderen van dien stempel, alsmede van zijne eigene compositie. Buitenlandsche kunstreizen en de lauweren, welke hij gewis had kunnen vergaderen, konden hem niet verlokken; de liefde tot zijn land, tot het huisselijk leven, tot den vriendenkring, waarin hij dagelijks verkeerde, tot den zich gedurig meer en meer uitbreidenden werkkring, waarin hij zoo nuttig kon zijn en zooveel genoegen vond, kortom, de liefde tot zijne zoo belangrijke en aangename stelling, liet niet toe, dat hij zich van zijne geboortestad verwijderde. Toen hij later door zijne veelvuldige beroepsbezigheden als onderwijzer, orkestmeester, enz. gelijk mede door de toenemende zucht van te componeren belet werd de nieuwere gedurig meer virtuositeit vereischende moderne vioolstukken naar eisch te bestuderen, gaf hij het obligaat vioolspel geheel en al op, en bepaalde zich op soirées en quartetpartijen de eerste viool te spelen, in welk soort van spel hij onovertrefbaar was. Als obligaat pianist heeft hij zich, wel is waar, in het publiek nimmer doen hooren; maar als accompagnateur van zang of solospel, als primavista-lezer van partituren werd hij welligt door niemand overtroffen.

Tegen het einde van het jaar 1829 werd hij aangesteld tot orkestmeester in de maatschappij *Felix Meritis*, welke waardigheid hij gedurende meer dan vijf en twintig jaren met den meesten lof bekleedde. Als orkestmeester der Nederduitsche Opera in den Stads schouwburg fungeerde hij slechts een jaar. In 1840 rigtte hij in vereeniging met eenige kunstbroeders de maatschappij van toonkunstenaars *Caecilia* op, wier doel het is, aan hulpbehoevende leden of weduwen en weezen van overleden leden ondersteuning te verschaffen; als dirigent der twee concerten, die deze maatschappij jaarlijks geeft, en waarop de sinfonies, ouvertures, enz., der grootste componisten ten gehoore gebragt worden, wist hij het uit een tachtigtal leden bestaande orkest tot zulk een meesterschap van uitvoering te brengen, als men hier nog nimmer gekend had. Hij was de ziel van dat ligchaam, en aan zijn talent en belangloozen ijver heeft men den groei en den bloei dier maatschappij voornamelijk te danken. In datzelfde jaar 1840 viel hem de onderscheiding ten deel, tot honorair lid van het Philharmonische gezelschap *Santa Cecilia* te Rome benoemd te worden. Ook de kunst- en wetenschappen bevorderende maatschappij V. W., alsmede het muziek-gezelschap *Vriendschap en Toonkunst* en de maatschappij *Tot Bevordering der Toonkunst* hadden hem tot honorair lid benoemd. De orkest-uitvoeringen van deze societeiten zoowel als die van *Blaas- en Strijklust* en van *Harmonica* en de muzikale mis-uitvoeringen in de Fransche Kerk en in de kerk Mozes en Aäron geschiedden eene reeks van jaren onder zijne leiding. Waar hij eene kunstbroeder eene dienst kon doen of tot een weldadig doel kon medewerken, daar was hij terstond gereed, zonder de minste belooning, zelfs niet eens eene dankbetooning te vergen. Maar was zijn belanglooze ijver groot, om, waar hij kon, met raad en daad in zoodanige gevallen bijte staan; niet minder groot waren ook de achting, de liefde, de vereering, die allen hem toedroegen en betoonden. Geen kunstbroeder zou het ooit in den zin gekomen zijn, hem te willen berispen of tegenspreken, of met afgunst zijne verdiensten en derzelver belooning te beschouwen. Allen beminden en gehoorzaamden hem gaarne als hunnen welmeenenden vader en speelden onder geene directie zoo gaarne als onder de zijne. En ook de dilettanten voegden zich willig onder zijne bevelen. Zijn talent en zijne kunde als orkestmeester waren algemeen erkend en geacht, en in zijne behandeling der leden van zijn orkest, lag eene zachtheid, goedhartigheid en goede luim, die aller harten won, en de gestrengheid deed vergeten, waarmede hij de repetitien leidde. En was zijne belangeloosheid groot, waarmede hij anderen zocht te dienen, de belooning was het niet minder. De rijke dilettanten zochten zijne

vriendschap en zijnen omgang; en bij ramp of ongevallen, die hem mogten overkomen, kon hij ook op eene algemeene hartelijke belangstelling en ondersteuning met raad en daad van de zijde van ons kunstminnend publiek rekenen. (Tot een nieuw bewijs hiervan strekte de buitengewoon groote deelneming, die het op handen zijnde concert ten zijnen voordeele in het Park, ten bewijze).

In 1842 werd eene regtmatige openbare hulde aan zijne talenten en verdiensten bewezen, doordien Z. M. Koning Willem II hem tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw benoemde. De directie van eene muziekschool, die hem, eenige jaren geleden, door eenige aanzienlijke dilettanten dezer stad werd opgedragen, viel hem bij het toenemen zijner ziekelijkheid te zwaar, en dien ten gevolge werd die nieuwe inrigting, kort geleden, opgeheven. Wat nut hij intusschen ten dezen, zoowel als over het algemeen, als muziek-onderwijzer ter dezer stede gesticht heeft, blijkt genoegzaam uit het groot getal verdienstelijke dilettanten en meesters, (theorie, viool, zang, piano, enz.), die zich onder zijne leiding gevormd hebben.

In zijne onderscheidene compositien verbindt hij oorspronkelijkheid van soms verhevene soms bevallige gedachten met kunde en zaakkennis; in zijne kerkelijke en andere ernstige werken is zijn stijl breed en grootsch, en in zijne wereldsche pikant en aanvallig. In de bewerking van kleine figuren, die hij in honderderlei gedaanten en altoos nieuw wist te herhalen, toonde hij een buitengewoon talent en routine. De meeste zijner werken zijn bij de Heeren Theune en C°., muziekhandelaars alhier, uitgegeven, zooals b. v. vijf *Missen* en een *Requiem* voor drie en eene *Mis* voor twee mannenstemmen, met orgel-accompagnement, de 84*ste Psalm*, voor koor en orkest met gearrangeerd accompagnement voor piano, eene *Feest-Cantate* voor solo-tenor, koor en orkest, gearr. voor piano, drie *Quartetten* voor strijk-instrumenten, eene *Concert-Ouverture* en de *Saffo Ouverture*, gearrangeerd voor piano à 4 mains, drie *Nocturnes*, drie *Scherzi*, verscheiden *Valses*, enz. voor piano, drie *Fantaisies* voor viool en piano, zangstukken voor eene stem, waaronder *Adolph bij het Graf van Maria*, enz. Vervolgens is door de maatschappij *Tot Bevordering der Toonkunst* eene *Mis* voor koor en orkest en eene *Sinfonie* van hem uitgegeven. In manuscript zijn nog hier en daar van hem voorhanden *Ouvertures* voor orkest, *Concerto's* voor viool, een *quartet* voor strijkinstrumenten, *Columbus* en *Lord Byron*, Cantates voor koor en orkest, *de Mensch in de vier tijdperken zijns levens* en *de Heldendood van van Spijk*, declamatorium's; *Neem u in acht*, operette, *Le Bandit* en *Saffo*, opera's, eene groote *Mis* voor koor en orkest, enz. enz.

Hij was tweemaal gehuwd, zijne eerste vrouw werd hem spoedig ontrukt, zijne tweede, die hem vijf kinderen schonk, overleeft hem. Zijn vroeger zoo goed ligchaamsgestel werd in de laatste jaren door herhaalde ongesteldheden geschokt; maar hoe verzwakt hij ook was en hoeveel hij ook van hoofdpijn en anderszins te lijden had, nimmer aarzelde hij in zijne pligtvervulling, hetzij met dirigeren of les geven, zoo niet een volstrekt onvermogen hem voor het oogenblik daartoe dwong. Deze zijn buitensporige ijver zal gewis niet weinig tot de verhaasting van zijn dood hebben bijgedragen. In het laatste halve jaar nam zijne uitterende ziekte zoo zeer toe, dat hij zijne gewone werkzaamheden niet meer, of slechts bij tusschenpoozingen kon verrigten en dit baarde hem meer verdriet, dan de ziekte zelve. Op 14 dezer, des morgens ten zes ure, ontsliep hij, omringd door zijne treurende weduwe en vijf weezen. Aanstaanden Woensdag zal zijn overschot ter aarde worden besteld, op den dag, waarop een concert in het Park ten zijnen voordeele aangekondigd was, hetwelk om die reden echter acht dagen uitgesteld geworden is. Gewis zal een talrijke stoet vereerders en vrienden den ontslapen kunstenaar gaarne naar zijne laatste rustplaats vergezellen en hem de laatste eer willen bewijzen. Moge hij ook dan nu niet langer onder hen rondwandelen, zijn geest zal bij hen blijven en hen zijne nagedachtenis nog lang doen bewaren. In de jaarboeken der kunst zal zijn naam met onverdoofbaren luister prijken.

INGEZONDEN STUKKEN.

Aan de Redactie van het Handelsblad.

Volgens het *Haarlemsch Weekblad* dd. 31 Jan. ll. is het beruchte vergravingsplan in den Haarlemmermeerpolder, na eene groote wijziging, door de meerderheid van hoofdingelanden goedgekeurd, en met al de adressen die tegen het *primitive concept* waren ingezonden, naar Gedeputeerde Staten opgezonden.

Ofschoon het nu aangenomen plan meer goeds bevat dan het vorige, voor een gedeelte uitvoerbaar is, wat de afmetingen betreft, zoois de behandeling van het tweede concept niet duidelijk, ja wettigt zelfs de vraag, of het niet onwettig is?

De ingelanden hadden 14 dagen tijd, om het eerste voorstel te overwegen; deze tijd is zeker lang genoeg, wanneer men in of bij Haarlem woont, doch voor eigenaren, die in Noord-Braband en elders wonen, is de tijd te kort om zich met anderen te kunnen verstaan. De zwarigheid wordt vergroot door het berigt in de courant, dat: in eene vergadering van hoofdingelanden en heemraden dd. 18 Dec. 1856 het concept tot vergraving was aangenomen.

Vele ingelanden vermeenden, zich tot Gedep. Staten te moeten wenden, om zich over eene onwettige daad te beklagen, toen door tijdelijke verspreiding van het bewuste plan eene verduidelijking in den toestand kwam.

Vele ingelanden verzetteden zich alstoen bij het collegie van hoofd-ingelanden met klagten tegen die verordening, en nu blijkt het uit het *Haarlemsch Weekblad*, dat het dagelijksch bestuur, den dag vóór de vergadering, kennis genomen heeft van de ingezonden bezwaren, alsook de (concept)verordening heeft veranderd en als veranderd plan aan hoofd-ingelanden voorgesteld. Nu ontstaat de vraag, waarvoor behoeft men ingelanden naar het collegie van hoofd-ingelanden te verwijzen (volgens de reglementen), wanneer het dagelijksch bestuur, op grond van de vele klagten het regt heeft, om inzage der stukken te nemen, de grootste bezwaren uit de voordragt te nemen, en alzoo veranderd aan hoofd-ingelanden voor te stellen? Ingelanden worden, door deze wijze van handelen, verstoken van het hun toegekende regt, om inzage van dusdanige voorstellen 14 dagen lang te hebben; zij hebben nu wel het eerste plan gezien en beoordeeld, maar het veranderde, of tweede concept hebben zij niet gezien. Het zonderlinge doch natuurlijke gevolg is, dat: HH. Gedep. Staten nu, over een voorstel tot vergraving zullen hebben te oordeelen, waarop de gemaakte aanmerken der ingelanden niet toepasselijk zijn, en een geheel ander vergravings-plan bedoelen.

Oppervlakkig zoude men denken, dat hoofd-ingelanden, op onze klagten lettende, het plan zouden verworpen en ingelanden in de gelegenheid stellen, om van het nieuwe concept inzage te nemen, en ofschoon dit niet met omhaal van woorden is vermeld, zoo komt het mij toch voor, dat art. 69 der resolutie van 9 Aug. 1854 N°. 41 Provinciaal Blad N°. 80 bedoeld, dat de klagten, op de zaak betrekking hebbende, moeten worden ingediend en niet diegene, die tegen een geheel ander concept waren gerigt. Door de veranderingen van het vergravingsplan, zijn dezelve een wartaal geworden en de vraag ontstaat, „of ingelanden door deze wijze van doen niet in hunne regten zijn verkort?" Het veranderde plan van waterberging is niet ter inzage voor ingelanden gesteld.

In eene brochure, welke den 19den Januarij te Amsterdam is gedrukt, onder den titel: „*Bedenkingen tegen de verordening, enz.*, wordt door den schrijver met juistheid aangehaald art. 24 en 28 der algemeene voorwaarden van verkoop, ten bewijze, dat het polderbestuur geen regt heeft, om eene vergraving te bepalen, zonder het beginsel van onteigening in acht te nemen. Deze opmerking heeft te meer waarde, omdat, welke ook de beslissing van Ged. Staten in deze mogt wezen, er eene bepaling wenschelijk was, welke uitgebreidheid tot waterberging er mag gevraagd worden. Wanneer daar geene bepaling van wordt gemaakt, dan zouden de bepalingen van waterberging wel eens overdreven kunnen worden, en eene ongelijkmatige druk de ingelanden bezwaren.

Er is veel in den Haarlemmermeerpolder, dat geregeld moet worden en mogelijk wel het allereerst de reglementaire bepalingen. De Haarlemmermeerpolder is niet een polder, die geordend is, maar die nog geordend moet worden, en veel kennis en bedrijvigheid van het bestuur wordt verwacht; de werkzaamheden zijn niet gelijk aan die in oude polders waar alles is geregeld, het heeft daar zooveel bezwaar niet lid van het bestuur te zijn, als hier waar aan alles behoefte is wat tot de attributen van een polderbestuur kan behooren, en daarom mag men het den ingelanden billijkerwijze niet ten kwade duiden, wanneer zij alle bronnen opzoeken, die zij als eenig kwaad voor den polder beschouwen en daar verandering in trachten te brengen, ce n'est que le premier pas qui coute; en van dit beginsel uitgaande, is het algemeen reglement van bestuur voor de waterschappen in Noord-Holland dd. 9 Aug. 1854 N°. 41, noch het bijzonder reglement voor het bestuur van den Haarlemmermeerpolder geschikt en waarvan als hoofdgebrek mag worden aangenomen „de geringe bevoegdheid van ingelanden en te groote magt aan het bestuur toegekend."

Men vindt door het geheele reglement heen eene verwijzing naar hoofdingelanden, die niets beteekent, omdat het geen afzonderlijk ligchaam is, maar door het reglement gebonden is, om in tegenwoordigheid van het bestuur over hunne daden te oordeelen. Zoo iemand twijfelen mogt aan de verkeerde uitwerking van zulke vergaderingen, welnu, het bewijs heb ik boven geleverd. Ware het niet beter, dat het collegie van hoofdingelanden zijn eigen voorzitter had, en dat het zich zamen stelde als eene hoofd-administratie; aan hetwelk ingelanden zich konden vervoegen en het bestuur zich konde verantwoorden?

Met uitzondering van de bepalingen omtrent de verkiezingen en afzonderlijke bemaling, wordt alles door hoofd-ingelanden beslist in het hoogste ressort; dit komt niet overeen met de gelijkheid van regten, welke ingelanden hebben. Het moge in andere polders goed zijn, maar voor dezen polder is de wijze van zamenstelling des bestuurs geen waarborg voor de ingelanden. Heeren hoofd-ingelanden worden regtstreeks gekozen en deze benoemen op hunne beurt de heemraden. Dit moet verkeerd werken, want een heemraad, die even gaarne die betrekking behoudt als hij die heeft aangenomen, zal zich door alle middelen in de gunst van hoofd-ingelanden trachten te houden en zoo doende is noch het dagelijksch bestuur noch het collegie van hoofd-ingelanden een vrij handelend ligchaam tegenover den ander; stelt daarvoor in plaats, dat heemraden regtstreeks worden gekozen, dan verkrijgt men twee deelen van bestuur, die vrij van elkander kunnen handelen, en het leidt geen twijfel of zij, die met den meesten ijver voor het welzijn van den polder waken zullen, ook wel de eer hebben van steeds lid van het bestuur te zijn.

Heeren ingelanden, die belang stellen in de wijze, waarop de polder wordt bestuurd, kunnen uit het bovenvermelde die punten nemen, welke zij waardig achten te overwegen.

S.

MENGELINGEN.

IETS OVER DE MIEREN.

Gedurende mijn verblijf in Paraguay heb ik ongeveer tien soorten van mieren opgemerkt, waaraan de bewoners algemeen den naam van *Araraha* geven, eenige uitgezonderd, die men door een bijzonderen naam onderscheidt. De mier *Cupi*, wit van kleur, bevindt zich ook in Braziliё, is er zeer overvloedig en veroorzaakt aanmerkelijke schade; zij houdt zich gewoonlijk op in den stam der oude boomen of op heuvelen; waar zij haar nest maakt met eene soort van zeer harde klei en zich slechts voedt met hout en bladeren. Zij doorboort muren, de hardste houtsoorten, zooals de *Guebracha*, die zelfs voor de bijl te hard is en ondermijnt de huizen. Eene woning, door de *Cupi* overweldigd, verliest dus buitengewoon veel van hare waarde en tot nu toe is elk middel, ter hunner verdelging aangewend, vruchteloos geweest. Hun eenige vijand is de *Fatu*, die hunne nesten uitgraaft en er zijn maal van maakt. De gevleugelde soort behoort ook onder de *Cupis*. De gevleugelde mieren vertoonen zich het meest des avonds en het is mij meer dan eenmaal gebeurd, dat ik er de tafel overdekt van zag, door het licht van de kaars aangetrokken, om welke zij vlogen en zich de vleugels brandden. Eene andere soort, bekend onder den naam van *Tahijré*, verschijnt alleen des nachts en met de nadering van eene verandering in het klimaat. Ongelukkig hij, die door deze dieren te bed gevonden wordt, want hij zal genoodzaakt zijn, hen te ontvlugten als een wild dier. Dit schijnt vreemd; ziehier ondertusschen wat mij overkwam. Toen ik mij, met een etanciero en eenige peones naar een etancio op twee dagreizen van Assumcion begeven had, bragten wij den nacht door in hangmatten, die aan eenen boom digt bij een eilandje waren vastgebonden. Omstreeks middernacht gevoelde ik eene jeukte over mijn gansche ligchaam, die eindelijk eene wezenlijke foltering werd. Op het geroep van een onzer O! Tahyré! sprongen wij uit onze hangmatten, ontdeden ons spoedig van al onze kleederen en rolden als bezetenen in het gras. Wij staken een groot vuur aan, het eenige middel, om ons van onze lastige bezoekers te ontdoen, die door het licht aangelokt, zich de vleugels brandden. Den volgenden morgen gevoelde ik nog de smart hunner steken; gelukkig vertoonen deze mieren zich vrij zelden; ik heb hen slechts drie malen gedurende mijn verblijf in Brazilie gezien. Als zij gedurende den nacht eenen inval in eene woning doen, bezoeken zij tot zelfs de verborgenste hoeken en drijven alle dieren op de vlugt; als zij eene muis vervolgen en deze geen uitweg vindt, wordt zij spoedig gedood en opgegeten.

De huismier, als men haar dezen naam geven kan, is zeer klein, zwartachtig en zeer begeerig op suiker en confituren. Ik was genoodzaakt, zooals dit in Braziliё gebeurt, de pooten der tafel, door middel van potten met water, van den grond af te zonderen en ondanks dit vonden zij het middel, om de spijzen te bemagtigen. Nieuwsgierig, om te zien, hoe zij het zouden aanleggen, nam ik de potten van onder de tafel weg en liet er alleen eenen suikerpot in een schotelje met water op staan. Na eenigen tijd naderde eene mier, rook de suiker en kwam een oogenblik daarna met eene menigte van hare gezellinnen terug; zij draaiden om den suikerpot, en hem ontoegankelijk bevindende, schenen zij zich gezamentlijk te beraden. Een hunner trad in het water, eene andere klom op haar ligchaam en in weinig tijd vormden zij, allen op elkander geklommen, eene soort van brug, die aan de overigen het middel gaf, om haar over te loopen en eenen aanval op den suikerpot te beginnen. Ik heb ook gezien, dat zij langs den muur en tegen het plafond kropen, van waar zij zich op de tafel lieten nedervallen; ik heb in de afgelegene oorden en ver van de menschelijke woningen, mieren bemerkt, die hunne nesten, door middel van aarde, die 3 à 4 voet hoog opgeworpen was, in den vorm van eenen kegel vervaardigden. Ongelukkig de onvoorzigtige, die hen hindert, want hij zoude mogelijk zijne onbezonnenheid met den dood betalen; de reiziger laat hen daarom ook in rust en ontvlugt hen als de pest. De groote roodachtige mier bouwt haar nest onder den grond. Zij doorboort de aarde over eene oppervlakte van minstens tien voeten. Hare tegenwoordigheid wordt niet anders aangeduid dan door eenige zandhoopen, rondom de openingen van haar nest opgehoopt. De Indianen onthalen zich gaarne op gevleugelde mieren. De kleine roodachtige mier wordt door de landbouwers zeer gevreesd; als zij een veld of een wijngaard bemagtigen, werken zij met zoo veel vlijt, dat zij in eenen enkelen nacht de planten verwoesten en eenen boom van zijne bladeren berooven; zij maken hun nest ver van de woningen, op eene afgezonderde plaats, hetwelk zij met bladeren bedekken en behendiglijk aan het oog verbergen. De kleine zwartachtige veldmier werkt zonder ophouden; men ziet hen stroo en kleine takken slepen, zich beurt om beurt vervangende en in hunne voorraadschuur zelfs insecten van de grootte van eenen meikever wegdragen. De mieren leveren onder elkander hardnekkige gevechten; de eene soort geeft den dood door venijnige steken, anderen door middel van eene zekere vloeistof, die zij op hunne tegenpartij werpen. Ziehier betrekkelijk dit onderwerp iets, wat ik menigmaal in de gelegenheid ben geweest te zien: Op de muren van de *Chacra*, die ik bewoonde, zag ik verscheidene kleine wegen van opgehoopt zand gemaakt, die zich in alle rigtingen kruisten. Ik vermaakte mij er dikwijls mede, om die zandstrepen te vernielen. Oogenblikkelijk verspreidden de mieren den schrik onder de anderen en redden zich in alle rigtingen, om niet in de magt der groote zwarte mieren te vallen, die op schildwacht aan den voet des muurs stonden; als niets hen stoorde, herstelden zij hunnen weg weder, die als het ware eene soort van bedekte weg was, door middel waarvan zij in de huizen konden dringen, beveiligd voor de aanvallen hunner vijanden. Ik deed op zekeren dag door eenen kleinen Indiaan eenige groote zwarte mieren aanbrengen, die ik met de kleine liet vechten. De groote stelden alle pogingen in het werk, om hunne prooi meester te worden en haar in hunne voelhorens te doen stikken. Als de kleine mier slim genoeg was, om haar te ontwijken en haar te steken, viel zij neder en stierf weldra in eene soort van stuiptrekking. De Voorzienigheid heeft ondertusschen een dier geschapen, dat op deze insecten zeer belust is. Het is de *Nûrumi* of luijaard, ook wel *Famandua* genoemd en in Brazilie meer bekend onder den naam van *Aï*, zijnde dit het geluid, dat hij maakt. Hij ondermijnt het mierennest met behulp van zijne omgebogene nagels, steekt zijne kleverige tong onder de mieren, die er zich in bevinden en trekt haar terug vol met insecten. Ik heb een dier van deze soort bezeten, toen ik in Brazilie was; doch daar ik de gelegenheid niet had, het levend naar Europa te zenden, heb ik het vergiftigd; een mijner vrienden heeft het opgezet en het staat nu in de verzameling van een natuurkundige te Brussel.

CONCERT- EN TOONEELNIEUWS.

AMSTERDAM, Zondag 15 Februarij.

STADS SCHOUWBURG. Ons schouwlustig publiek wordt niet moede zich met *Ben-Leil, den Zoon van den Nacht,* te vermaken. Elke voorstelling (gisteren avond had de dertiende plaats) werd nog druk bezocht en daverend toegejuicht. — De opera-uitvoeringen door het Hoogduitsche gezelschap werden op Dingsdag jl. in Verdi's *Ernani* en op Donderdag jl. in fragmenten uit Donizetti's *Lucia* en Meijerbeer's *Hugenotten* door het eminente talent van Mej. Bochholtz-Falconi opgeluisterd. Op Dingsdag e. k. verwacht men de eerste opvoering van eene nieuwe opera, getiteld: *die lustigen Weiber von Windsor*, bewerkt naar Shakespear's blijspel door Rosenthal en gecomponeerd door Nicolaï, een werk, dat naar men verzekert, in bevalligheid niet behoeft te wijken voor Flotow's *Martha*. De hoofdrollen worden vervuld door de Dames Telli-Rosa, Hofbauer en Louise Nachtigall en door de HH. Kren, Bachmann, Garso, Bodorfi, enz.

SALON in de Nes. Een nieuw drama, *Moeder en Dochter,* in hetwelk een misstap der moeder het geluk van echtgenoot en twee kinderen en alle huiselijk genoegen verstoort, is met een bijzonderen bijval ten tooneele gebragt en heeft aan de verdienstelijke vertooners, de Heeren Jacqui, Vink, Barbiers, Korff, Gijswijt, Burksen en Mw. Tormijn, Mej. A. Ellenberger en Mw. Ellenberger de vleijendste betuigingen van goedkeuring verschaft. Over een ander nieuw stuk, *het Kleine Zusje,* in hetwelk de Jonge Jufvrouw Samethini haar veelbelovend talent ten toon spreidt, zullen wij bij eene volgende gelegenheid nader spreken.

Naar wij vernemen, zal in den loop der volgende week de verdienstelijke mime, Mw. Lapra, eenige gastrollen geven, en zal op morgen avond de Fransche komiek-zanger Martin eenige koddige scènes en zangstukjes tusschen de bedrijven voordragen.

SALON in de Amstelstraat. Bij gelegenheid van het feest van den Heer N. Judels, eerste komiek van dezen schouwburg, die op Donderdag jl. zijne vijf en twintigjarige tooneeldienst vierde, was de zaal met toepasselijke decoratien (door den Heer J. de Wolff) versierd, en werd er in een gelegenheidsstukje: *Vijf en Twintigjarig Jubilé*, van de Heeren Dessauer en Benavente, door zijne mede directeuren en door de leden van het gezelschap eene schitterende hulde aan de verdiensten en talenten van den jubilaris gebragt, en zijn lof in gedeclameerde en gezongen verzen uitgeboezemd, al hetgeen door het orkest met fanfares en door het zeer talrijke publiek met daverende toejuichingen beaamd werd. In het blijspel *de Vrek* (Molière's *Avare*) en het vaudeville *de Bloedzuigers*, heeft vervolgens de Hr. Judels met de vervulling der hoofdrollen zijn komisch talent met den meesten bijval ten toon gespreid. Na den afloop der voorstelling is hem door het orkest eene serenade bij fakkellicht gebragt. In gezegd blijspel *de Vrek*, dat voor de eerste maal vertoond werd, hebben zich ook nog onderscheiden de Dames Coenen, Berzée, Stol, Sasslone, de HH. Vroombrouck, Heesbeen, Bruin, Strelitski, Meza, enz. De gezegde feest-vertooning is op gisteren en eergisteren avond herhaald, en wel bij eene even volle zaal en onder een even schitterenden bijval. Ook nog eenige volgende herhalingen zullen gewis denzelfden gunstigen uitslag hebben.

GRAND THEATRE in de Amstelstraat. Bij gelegenheid eener wederopvoering van het geliefkoosde tooneelspel *Arthur*, debuteerde dezer dagen de Jongeheer A. J. Pieterse met de rol van Arthur, en wel met een bijzonder gunstig gevolg. De zestienjarige jongeling wist zich door zijn gunstig voorkomen en orgaan, door losheid en gevoeligheid van spel de algemeene goedkeuring der talrijke toeschouwers te verwerven, die hem dan ook, benevens Mw. van Lier, die de rol van Marie met veel gevoel vervulde, en den Heer Spoor als Lord Melvil, terugriepen. Door het Hoogduitsche tooneelgezelschap werd *Undine*, een tooverstuk, met bijval ten tooneele gebragt. De bevallige verzen, de mise-en-scène, het meesterlijke gevoelige, warme spel van Mw. Lehmann, de vermakelijke comiciteit van spel en zang van de Heeren Reichenbach en Butterweck en Mw. Mennle, en het verdienstelijke zamenwerken van alle overige vertooners leverde een onderhoudend geheel op. Op Woensdag e. k. verwacht men bij gelegenheid der benefice-voorstelling van den Heer Butterweck *die Drillinge,* een allerkoddigst blijspel, en op Zaturdag e. k. *Cecilia,* een bijzonder belangwekkend tooneelspel.

SALON op den Singel. Het van vroeger met lof bekende tooneelspel *le Cœur et la Dot* is met den besten uitslag herhaald, en heeft aan de Heeren Delerot, Lamarre, Robert, Breton, en de Dames Raymond, Bossan, Vivien en Bourgeois gelegenheid gegeven hunne respective talenten ten toon te spreiden, en ruimen bijval te oogsten. Bij gelegenheid der benefice-voorstelling van Mw. Fournier, eene der eerste en meest geliefkoosde artistes van dezen schouwburg, zal een nieuw groot drama *la fausse Adultère,* dat thans te Parijs zooveel opgang maakt, ten tooneele gebragt worden.

FRASCATI. Op Zondag jl. heeft zich de Heer Vrugt op nieuw met bijzonderen bijval doen hooren. Ook in het concert van heden avond zal hij weder optreden, en zal er tevens onder anderen eene *Ouverture* tot Bilderdijks treurspel *Floris V,* onder de leiding van den verdienstelijken componist worden uitgevoerd.

ODEON. Op Maandag jl. werd er een allerkeurigst concert door den Heer Montigny gegeven. Deze vermaarde uitmuntende violoncel-virtuoos, alsmede Mw. Anna Falconi, de HH. Reichert en Feltkamp, allen uitstekende virtuozen, werden bij elke voordragt met daverende toejuichingen teruggeroepen.

In de *Correspondance Musicale* te 's Hage, is in het licht verschenen het tweede stuk van *Quatre Recréations de l'Etude*, enz. voor viool, met accompagnement van piano, door den Heer A. Berlijn. Het bevat eenige der bevalligste thema's uit Weber's werken op eene allezins doelmatige wijze voor de viool bewerkt, om te strekken tot eene nuttige en aangename uitspanning voor aankomende violisten.

In de dag- en kunstbladen van Turijn wordt bij gelegenheid van het verslag geven van de uitvoering der opera *Nabucodonosor*, op 24 Jan.jl. in den Koninklijken Schouwburg aldaar, met bijzonderen lof van onze rijk begaafde landgenoote Mw. de Vries van Os, gewag gemaakt; het tooneel-journaal *le Scintille* zegt onder anderen van haar: „Ja Mevrouw „de Vries, uw succes als Abigail was verdiend; uw zoo schoone stem „vertoonde zich in al hare liefelijkheid, in al hare kracht en het adagio „*anch'io* werd door u allervoortreffelijkst voorgedragen. Niet minder „schoon was de cabaletta *Salgo già*, en wij durven ten deze beweren, dat „weinigen u zouden hebben kunnen evenaren, althans niet overtreffen. Uwe „omvangrijke stem scheen nog veel welluidender dan gewoonlijk te zijn; en uwe „hooge toonen, kwamen zoo vloeijend, zoo helder en zoo ongedwongen te voorschijn, dat het onmogelijk zou geweest zijn, u te hooren en niet met geestdrift „toe te juichen. Wij zouden niet kunnen eindigen, als wij naar verdienste van „uwe coloratuur-passages, fiorituren, trillers, enz., wilden gewagen: welk „eene delicatesse en kracht gelijktijdig, welk eene naauwkeurigheid bij „zoo groote moeijelijkheid in den trillerslag op het hooge *do!* welk eene „vlugheid en welk een juist afstooten der toonen in die dalende scala, „waarbij de trompet, die uwe stem vergezelde, niet de bovenhand verkrijgen kon! Niet alleen de aria werd door u voortreffelijk gezongen, „maar ook in het duo van het derde bedrijf met Nabuco en overal elders „vonden wij in u de uitmuntende zangeres; intusschen die aria in het „tweede bedrijf maakt u, Mw. de Vries, den post van kapitein-generaal „van alle Abigails waardig!"

SCHAAKSPEL.

OPGAAF N°. 513.

Wit begint en geeft op den 4den zet mat.

ZWART.

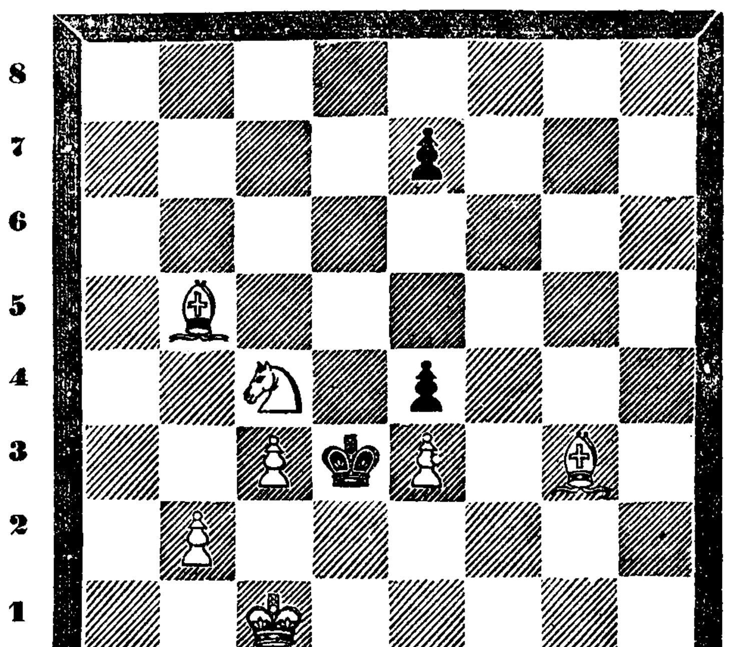

PROBLEMA'S.

1. WIT: Kon. A 8, Kgin C 2, Rheer C 1, Paard E 5, Pions C 3, E 4, H 3.
ZWART: Kon. E 7, Pion H 4.
Wit geeft op den 3den zet mat.

2. WIT: Kon. G 6, Kast. G 7, Rheer H 7, Pions A 6, E 4.
ZWART: Kon. A 8, Rheer E 5, Pions A 7, E 6.
Wit geeft op den 4den zet mat.

OPLOSSING VAN N°. 512.

1. WIT	G 3 op F 4	ZWART	F 3 op F 4
2.	H 4 „ E 1		D 4 „ E 5
3.	B 2 „ C 4 †		E 5 „ D 4
4.	E 1 „ C 3 †		D 4 „ D 3
5.	C 4 „ B 2 † en mat (met variatie).		

OPLOSSING DER PROBLEMA'S.

1. WIT: E 1 op H 4, H 4 op F 6, E 6 op E 5, E 5 op D 5.
2. WIT: F 2 op F 6, H 5 op F 4, A 3 op E 7, E. 7 op D 6.

Wij hebben goede oplossingen van de Opgaaf ontvangen van het Schaakgezelschap *Schaakliefhebbers* te Monnickendam, en van de HH. G. S. en J. D. B. te Dordrecht, A. te W.zijl.

De oplossingen van de opgaaf N°. 511 van de Schaakclub La Bourdonnais en van den Heer J. H. F. Jr. alhier, waren goed, doch te laat ontvangen.

AMSTERDAM BIJ GEBR. DIEDERICHS. — GEDRUKT BIJ C. A. SPIN & ZOON.